

CUPRINS

TITLUL I. DISPOZIȚII GENERALE	6
Art. 1. – Definiții.	6
CAPITOLUL I Domeniul de aplicare a legislației privind obligațiile contributive din sistemul C.A.A.	7
Art. 2. - Obiectul și sfera de aplicare a legislației privind obligațiile contributive din sistemul C.A.A.	7
Art. 3. - Raportul legislației privind obligațiile contributive din sistemul C.A.A. cu alte acte normative.	7
CAPITOLUL II Principii generale de conduită în administrarea creanțelor contributive	8
Art. 4. - Principiul legalității.	8
Art. 5. - Aplicarea unitară a legislației.	8
Art. 6. - Exercițarea dreptului de apreciere.	8
Art. 7. - Rolul activ și alte reguli de conduită pentru autoritatea competentă din sistemul C.A.A.	9
Art. 8. - Limba oficială în administrația creanțelor contributive.....	9
Art. 9. - Dreptul de a fi ascultat.	9
Art. 10. - Obligația de cooperare.	10
Art. 11. - Secretul asupra informațiilor.	10
Art. 12. - Buna-credință.....	11
CAPITOLUL III Aplicarea prevederilor legislației privind obligațiile contributive din sistemul C.A.A.	11
Art. 13. - Interpretarea legii.....	11
Art. 14. - Eludarea legislației privind obligațiile contributive din sistemul C.A.A.	12
TITLUL II. RAPORTUL JURIDIC DE ASIGURĂRI SOCIALE ÎN SISTEMUL C.A.A.	12
CAPITOLUL I Dispoziții privind raportul juridic de asigurări sociale în sistemul C.A.A.	12
Art. 15. - Conținutul raportului juridic de asigurări sociale în sistemul C.A.A.	12
Art. 16. - Subiectele raportului juridic de asigurări sociale în sistemul C.A.A.....	12
Art. 17. – Împuterniciții.....	12
CAPITOLUL II Dispoziții generale privind raportul sarcinii contributive	13
Art. 18. - Nașterea creanțelor și obligațiilor contributive.	13
Art. 19. - Stingerea creanțelor contributive.	13
Art. 20. - Preluarea obligațiilor contributive.	13
Art. 21. - Garantarea obligațiilor contributive.....	13
Art. 22. - Dispoziții privind cesiunea creanțelor contributive ale contribuabilului.....	13
TITLUL III. DISPOZIȚII PROCEDURALE GENERALE	14

CAPITOLUL I Competența autorităților din sistemul C.A.A.	14
Art. 23. - Competența generală a autorităților din sistemul C.A.A.	14
Art. 24. - Competența materială și teritorială a autorităților din sistemul C.A.A.	14
Art. 25. - Schimbarea competenței.	14
Art. 26. - Conflictul de competență.	14
Art. 27. - Conflictul de interese.	14
Art. 28. - Abținerea și recuzarea.	15
CAPITOLUL II Actele de tip decizie referitor la contribuții, emise de autoritățile din sistemul C.A.A.	15
Art. 29. - Conținutul și motivarea actului de tip decizie referitor la contribuții, emis de o autoritate a sistemului C.A.A.	15
Art. 30. - Comunicarea actului de tip decizie referitor la contribuții.	16
Art. 31. - Opozabilitatea actului de tip decizie referitor la contribuții.	16
Art. 32. - Nulitatea actului de tip decizie referitor la contribuții.	16
Art. 33. - Anularea, desființarea sau modificarea actului de tip decizie referitor la contribuții.	17
Art. 34. - Efectele nulității și anulării actului de tip decizie referitor la contribuții.	17
Art. 35. - Îndreptarea erorilor materiale din actul de tip decizie referitor la contribuții.	17
Art. 36. - Prevederi aplicabile actelor de executare și altor acte emise de autoritățile competente din sistemul C.A.A.	18
CAPITOLUL III Administrarea și aprecierea probelor	18
Art. 37. - Mijloace de probă.	18
Art. 38. - Dreptul autorităților competente din sistemul C.A.A. de a solicita prezența contribuabilului la sediul său.	18
Art. 39. - Prezentarea de înscrisuri.	18
Art. 40. - Forța probantă a documentelor justificative și evidențelor contabile.	19
Art. 41. - Sarcina probei în dovedirea situației de fapt contributive.	19
CAPITOLUL IV Termene	19
Art. 42. - Calcularea termenelor.	19
Art. 43. - Prelungirea termenelor.	19
Art. 44. - Termenul de soluționare a cererilor contribuabilului.	19
TITLUL IV. ÎNREGISTRAREA CONTRIBUABILILOR	20
Art. 45. - Sfera activității de înregistrare a contribuabililor.	20
Art. 46. – Contribuabilii în sistemul C.A.A.	20
Art. 47. - Înregistrarea contribuabililor. Reguli generale.	21
Art. 48. - Modificări ulterioare înregistrării.	21
Art. 49. - Radierea contribuabililor.	21

Art. 50. – Evidențele filialei C.A.A. referitor la contribuabilii săi.....	21
Art. 51. - Registrul contribuabililor.....	22
TITLUL V. STABILIREA CREANȚELOR CONTRIBUTIVE	22
CAPITOLUL I Dispoziții generale	22
Art. 52. - Sfera și actele de stabilire a creanțelor contributive. Titlurile de creanțe contributive.....	22
Art. 53. - Stabilirea creanțelor contributive sub rezerva verificării ulterioare.	22
CAPITOLUL II Dispoziții privind declarația lunară contributivă.....	23
Art. 54. - Obligația depunerii declarației lunare contributive.	23
Art. 55. - Forma și conținutul declarației lunare contributive.	23
Art. 56. - Depunerea declarației lunare contributive.	23
Art. 57. - Corectarea declarației lunare contributive.	23
CAPITOLUL III Dispoziții privind decizia de impunere	24
Art. 58. - Decizia de impunere a obligațiilor contributive.	24
Art. 59. - Renunțarea la stabilirea creanței contributive.....	24
Art. 60. - Forma și conținutul deciziei de impunere.....	24
CAPITOLUL IV Stabilirea bazei de calcul a contribuțiilor prin estimare	25
Art. 61. - Dreptul autorității competente din sistemul C.A.A. de a stabili baza de calcul prin estimare.	25
Art. 62. - Stabilirea din oficiu a creanțelor contributive ca urmare a nedepunerii declarației lunare contributive.	25
CAPITOLUL V Prescripția dreptului de stabilire a creanței	26
Art. 63. - Obiectul, termenul și momentul de la care începe să curgă termenul de prescripție a dreptului de stabilire a creanțelor contributive.	26
Art. 64. - Întreruperea și suspendarea termenului de prescripție a dreptului de a stabili creanțe contributive.	26
Art. 65. - Efectul împlinirii termenului de prescripție a dreptului de a stabili creanțe contributive.....	26
TITLUL VI. CONTROLUL CU PRIVIRE LA CREANȚELE CONTRIBUTIVE INDIVIDUALE (INSPECȚIA).....	27
CAPITOLUL I Inspecția cu privire la creanțele contributive individuale.....	27
Art. 66. - Obiectul inspecției.	27
Art. 67. -Persoanele supuse inspecției cu privire la creanțele contributive individuale.	27
Art. 68. - Metode de control.	28
Art. 69. -Perioada supusă inspecției cu privire la creanțele contributive individuale. .	28
Art. 70. - Reguli privind inspecția.	28
Art. 71. - Competența de efectuare a inspecției.	28
Art. 72. - Avizul de inspecție.	28

Art. 73. - Începerea inspecției.	29
Art. 74. - Obligația de colaborare a contribuabilului.	29
Art. 75. - Locul și timpul desfășurării inspecției.	29
Art. 76. - Durata efectuării inspecției.	29
Art. 77. - Suspendarea inspecției.	29
Art. 78. - Reverificarea.	30
Art. 79. - Refacerea inspecției.	30
Art. 80. - Dreptul contribuabilului de a fi informat.	30
Art. 81. - Rezultatul inspecției.	31
TITLUL VII. COLECTAREA CREANȚELOR CONTRIBUTIVE.....	31
CAPITOLUL I Dispoziții generale	31
Art. 82. - Colectarea creanțelor contributive.	31
Art. 83. - Evidența creanțelor contributive.	31
Art. 84. - Scadența creanțelor contributive principale.	32
Art. 85. - Termenele de plată.	32
Art. 86. - Obligații contributive restante.	32
Art. 87. - Certificatul de atestare a obligațiilor contributive.	32
Art. 88. - Solicitarea certificatului de atestare privind obligațiile contributive de către alte persoane decât contribuabilul.	32
Art. 89. - Publicarea listelor debitorilor care înregistrează obligații contributive restante.	33
CAPITOLUL II Stingerea creanțelor contributive prin plată, compensare și restituire	33
Art. 90. - Dispoziții privind efectuarea plății.	33
Art. 91. - Ordinea stingerii obligațiilor contributive.	33
Art. 92. - Reguli speciale privind stingerea creanțelor contributive prin plată sau compensare.	34
Art. 93. - Compensarea.	34
Art. 94. - Restituiri de sume.	34
CAPITOLUL III Majorări pentru plata cu întârziere a contribuțiilor lunare obligatorii	35
Art.95. - Dispoziții generale.	35
Art.96. - Majorările de întârziere în cazul plăților efectuate prin decontare bancară... 35	
Art. 97. - Majorările de întârziere în cazul compensării.	35
CAPITOLUL IV Înlesniri la plată	35
SECȚIUNEA 1 Instituirea posibilității acordării înlesnirilor la plată.....	35
Art. 98. - Instituirea posibilității acordării eșalonărilor la plată de către autoritățile competente din sistemul C.A.A.....	35
SECȚIUNEA a 2-a Procedura de acordare a eșalonării la plată de către autoritatea competentă din sistemul C.A.A.....	36

Art. 99. – Condiții generale de acordare a eșalonării la plată.	36
Art. 100. - Cererea de acordare a eșalonării la plată.	36
Art. 101. - Retragerea cererii de acordare a eșalonării la plată.	36
Art. 102. - Prevederi speciale privind stingerea obligațiilor contributive.	37
Art. 103. - Eliberarea certificatului de atestare a obligațiilor contributive.	37
Art. 104. - Modul de soluționare a cererii.	37
Art. 105. - Condiții de menținere a valabilității eșalonării la plată.	37
Art. 106. - Modificarea deciziei de eșalonare la plată în perioada de valabilitate a eșalonării.	38
Art. 107. - Renunțarea la eșalonarea la plată.	38
Art. 108. - Majorările de întârziere.	39
Art. 109. - Pierderea valabilității eșalonării la plată și consecințele pierderii acesteia.	39
Art. 110. - Majorările de întârziere în cazul pierderii valabilității eșalonării la plată.	39
Art. 111. - Suspendarea executării silită.	39
Art. 112. - Calcularea termenelor.	39
Art. 113. - Alte dispoziții aplicabile.	39
Art. 114. - Decizia de finalizare a eșalonării la plată.	40
CAPITOLUL V Prescripția dreptului de a cere executarea silită și a dreptului de a cere restituirea	40
Art. 115. - Începerea termenului de prescripție.	40
Art. 116. - Suspendarea termenului de prescripție.	40
Art. 117. - Întreruperea termenului de prescripție.	41
Art. 118. - Efecte ale împlinirii termenului de prescripție.	41
Art. 119. - Prescripția dreptului de a cere restituirea.	41

TITLUL I. DISPOZIȚII GENERALE

Art. 1. –Definiții.

În înțelesul prezentului Regulament, termenii și expresiile de mai jos au următoarele semnificații:

1.actul de tip decizie referitor la contribuții - actul emis de autoritățile competente din sistemul C.A.A. în exercitarea atribuțiilor de administrare a contribuțiilor sociale plătite în sistemul C.A.A., pentru stabilirea unei situații individuale și în scopul de a produce efecte juridice față de cel căruia îi este adresat;

2.administrarea creanțelor contributive - oricare din activitățile desfășurate de autoritățile competente din sistemul C.A.A. în legătură cu:

a) înregistrarea contribuabililor care au obligații contributive în sistemul C.A.A.

b) declararea, stabilirea, controlul și colectarea creanțelor contributive.

c) soluționarea contestațiilor împotriva actelor emise de autoritățile competente din sistemul C.A.A.

d) asistența/îndrumarea contribuabililor, la cerere sau din oficiu;

e) propunerile făcute altor autorități ale profesiei de avocați pentru aplicarea sancțiunilor în condițiile legii, referitor la încălcarea obligațiilor contributive ale contribuabililor;

3.analiza de risc - activitatea efectuată de autoritățile competente din sistemul C.A.A. în scopul identificării riscurilor de neconformare în ceea ce privește îndeplinirea de către contribuabil a obligațiilor contributive, de a le evalua, de a le gestiona, precum și de a le utiliza în scopul efectuării activităților de administrare a creanțelor contributive;

4.contribuabil - persoană fizică la care se referă art.3 lit. d) din Legea nr.72/2016;

5.contribuție socială /contribuție de asigurări sociale în sistemul C.A.A.- prelevare obligatorie realizată în baza Legii nr. 72/2016, care are ca scop protecția persoanelor fizice obligate a se asigura împotriva riscurilor sociale asigurate prevăzute de Legea nr.72/2016, în schimbul căreia aceste persoane beneficiază de drepturile acoperite de respectiva prelevare;

6.controlul creanțelor contributive- totalitatea activităților efectuate de autoritățile competente din sistemul C.A.A.pentru verificarea modului de îndeplinire de către contribuabil a obligațiilor prevăzute de legislația privind obligațiile contributive din sistemul C.A.A. și legislația contabilă;

7.creanță contributivă- dreptul la încasarea oricărei sume care se cuvine autorităților competente din sistemul C.A.A., reprezentând creanța contributivă principală și creanța contributivă accesorie;

8.creanță contributivă principală - dreptul la perceperea contribuțiilor sociale, precum și dreptul contribuabilului la restituirea sumelor plătite fără a fi datorate și la rambursarea sumelor convenite, în situațiile și condițiile prevăzute de lege;

9.creanță contributivă accesorie - dreptul la perceperea majorărilor aferente unor creanțe contributive principale, în condițiile legii;

10.creditor al creanței contributive- titularul unui drept de creanță contributivă;

11.debitor al creanței contributive - titularul unei obligații de plată corelativă unui drept de creanță contributivă;

12. declarație privind veniturile brute lunare individuale / declarație lunară contributivă—declarația la care se referă art.3 lit. e) din Legea nr.72/2016.

13.declarație informativă - actul întocmit de contribuabil referitor la orice informații în legătură cu contribuțiile sociale colectate de autoritățile competente din sistemului C.A.A.;

14.executori din sistemul C.A.A.—persoanele din cadrul autorităților competente din sistemul C.A.A. cu atribuții în sfera recuperării creanțelor de orice fel, la care se referă și art.133 din Legea nr.72/2016;

15.legislație privind obligațiile contributive din sistemul C.A.A.- totalitatea normelor prevăzute în actele normative referitoare la obligațiile contributive din sistemul C.A.A., precum și procedurile de administrare a acestora;

16.legislație contabilă - totalitatea normelor prevăzute în actele normative referitoare la organizarea și conducerea contabilității;

17.majorare de întârziere - obligația contributivă accesorie reprezentând echivalentul prejudiciului creat titularului creanței contributive principale (dobânda), precum și sancțiunea care se aplică debitorului, ca urmare a neachitării la scadență, de către acesta, a obligațiilor contributive principale (penalitatea de întârziere);

18.obligație contributivă - obligația de plată a oricărei sume care se cuvine bugetelor autorităților competente din sistemul C.A.A. reprezentând obligația contributivă lunară principală și obligația contributivă lunară accesorie;

19.obligație contributivă lunară principală - obligația de plată a contribuțiilor sociale datorate lunar în cadrul sistemului C.A.A.;

20.obligație contributivă accesorie - obligația de plată a majorărilor, aferente unor obligații contributive principale;

21.organdin sistemul C.A.A. / autoritate din sistemul C.A.A.—Casa de Asigurări a Avocaților și filialele C.A.A. care administrează creanțe contributive;

22.titlu de creanță contributivă- actul prin care, potrivit legislației privind obligațiile contributive din sistemul C.A.A., se stabilește și se individualizează creanța contributivă;

23.date de identificare ale contribuabilului— numele, prenumele și codul numeric personal sau codul de identificare în cadrul sistemului C.A.A.

CAPITOLUL I

Domeniul de aplicare a legislației privind obligațiile contributive din sistemul C.A.A.

Art. 2. - Obiectul și sfera de aplicare a legislației privind obligațiile contributive din sistemul C.A.A.

Legislația privind obligațiile contributive din sistemul C.A.A. reglementează drepturile și obligațiile părților din raporturile juridice specifice dreptului de asigurări sociale obligatorii, privind administrarea creanțelor contributive datorate de contribuabili, autorităților competente din sistemul C.A.A.

Art. 3. - Raportul legislației privind obligațiile contributive din sistemul C.A.A. cu alte acte normative.

(1) Legislația privind obligațiile contributive din sistemul C.A.A. constituie procedura de drept comun pentru administrarea creanțelor prevăzute la art. 2.

(2) Unde prezentul Regulament nu dispune, se aplică prevederile Codului Civil și ale Codului de Procedură Civilă, republicat, în măsura în care acestea pot fi aplicabile raporturilor dintre autoritățile din sistemul C.A.A. și contribuabili.

CAPITOLUL II

Principii generale de conduită în administrarea creanțelor contributive

Art. 4. - Principiul legalității.

(1) Creanțele contributive și obligațiile corespunzătoare ale contribuabilului sunt cele prevăzute de legislația privind obligațiile contributive din sistemul C.A.A.

(2) Procedura de administrare a creanțelor contributive se desfășoară în conformitate cu dispozițiile legii. Autoritățile competente din sistemul C.A.A. au obligația de a asigura respectarea dispozițiilor legale privind realizarea drepturilor și obligațiilor contribuabilului sau ale altor persoane implicate în proceduri.

Art. 5. - Aplicarea unitară a legislației.

(1) Autoritățile competente din sistemul C.A.A. au obligația să aplice unitar legislația privind obligațiile contributive din sistemul C.A.A. pe teritoriul României, urmărind stabilirea corectă a creanțelor contributive.

(2) U.N.B.R., prin structurile sale, are rolul de a coordona aplicarea unitară a prevederilor legislației privind obligațiile contributive din sistemul C.A.A.

Art. 6. - Exercițarea dreptului de apreciere.

(1) Autoritățile competente din sistemul C.A.A. sunt îndreptățite să aprecieze, în limitele atribuțiilor și competențelor, relevanța stărilor de fapt contributive prin utilizarea mijloacelor de probă prevăzute de lege și să adopte soluția întemeiată pe prevederile legale, precum și pe constatări complete asupra tuturor împrejurărilor edificatoare în cauză raportat la momentul luării unei decizii.

(2) În exercitarea dreptului de apreciere, autoritățile competente din sistemul C.A.A. trebuie să ia în considerare opinia emisă în scris de autoritatea competentă respectivului contribuabil în cadrul activității de asistență și îndrumare a contribuabililor, precum și soluția adoptată de autoritatea competentă din sistemul C.A.A. în cadrul unui act de tip decizie referitoare la contribuții emis anterior sau de instanța judecătorească, printr-o hotărâre definitivă, emisă anterior, pentru situații de fapt similare la același contribuabil.

(3) În situația în care autoritatea competentă din sistemul C.A.A. constată că există diferențe între starea de fapt contributivă a contribuabilului și informațiile avute în vedere la emiterea unei opinii scrise sau a unui act de tip decizie referitoare la contribuție la același contribuabil, autoritatea competentă din sistemul C.A.A. are dreptul să consemneze constatările în conformitate cu situația fiscală reală și cu legislația privind obligațiile contributive din sistemul C.A.A. și are obligația să menționeze în scris motivele pentru care nu ia în considerare opinia prealabilă.

(4) Autoritatea competentă din sistemul C.A.A. își exercită dreptul de apreciere în limitele rezonabilității și echității, asigurând o proporție justă între scopul urmărit și mijloacele utilizate pentru atingerea acestuia.

(5) Ori de câte ori autoritatea competentă din sistemul C.A.A. trebuie să stabilească un termen pentru exercitarea unui drept sau îndeplinirea unei obligații de către contribuabil, acesta trebuie să fie rezonabil, pentru a da posibilitatea contribuabilului să își exercite dreptul sau să își îndeplinească obligația. Termenul poate fi prelungit, pentru motive justificate, cu acordul conducătorului autorității competente din sistemul C.A.A.

Art. 7. - Rolul activ și alte reguli de conduită pentru autoritatea competentă din sistemul C.A.A.

(1) În desfășurarea unei proceduri de administrare a creanțelor contributive, autoritatea competentă din sistemul C.A.A. înștiințează contribuabilul asupra drepturilor și obligațiilor prevăzute de lege ce îi revin acestuia în desfășurarea procedurii.

(2) Autoritatea competentă din sistemul C.A.A. are obligația să examineze starea de fapt în mod obiectiv și în limitele stabilite de lege, precum și să îndrume contribuabilul în aplicarea prevederilor legislației privind obligațiile contributive din sistemul C.A.A., în îndeplinirea obligațiilor și exercitarea drepturilor sale, ca urmare a solicitării contribuabilului sau din proprie inițiativă, după caz.

(3) Autoritatea competentă din sistemul C.A.A. este îndreptățită să examineze, din oficiu, starea de fapt, să obțină și să utilizeze toate informațiile și documentele necesare pentru determinarea corectă a situației contributive a contribuabilului.

(4) În analiza efectuată, autoritatea competentă din sistemul C.A.A. este obligată să identifice și să ia în considerare toate circumstanțele edificatoare fiecărui caz în parte.

(5) Autoritatea competentă din sistemul C.A.A. decide asupra felului și volumului examinărilor, în funcție de circumstanțele fiecărui caz în parte și de limitele prevăzute de lege.

Art. 8. - Limba oficială în administrația creanțelor contributive.

(1) Limba oficială în administrația creanțelor contributive este limba română.

(2) Dacă la autoritatea competentă din sistemul C.A.A. se depun petiții, documente justificative, certificate sau alte înscrisuri într-o limbă străină, autoritatea va solicita ca acestea să fie însoțite de traduceri în limba română certificate de traducători autorizați de Ministerul Justiției, în condițiile legii.

(3) Dacă la autoritatea competentă din sistemul C.A.A. se depun petiții, documente justificative, certificate sau alte înscrisuri într-o limbă străină, pentru care nu există traducători autorizați potrivit alin. (2), autoritatea solicită ca acestea să fie însoțite de traduceri în limba română efectuate sau certificate de o ambasadă/oficiu consular al statului în a cărui limbă oficială a fost emis documentul respectiv.

(4) Petițiile, documentele justificative, certificatele sau înscrisurile redactate într-o limbă străină depuse fără respectarea dispozițiilor alin. (2) și (3) nu se iau în considerare la soluționarea cazului de către autoritatea competentă din sistemul C.A.A.

Art. 9. - Dreptul de a fi ascultat.

(1) Înaintea luării deciziei, autoritatea competentă din sistemul C.A.A. este obligată să asigure contribuabilului posibilitatea de a-și exprima punctul de vedere cu privire la faptele și împrejurările relevante în luarea deciziei.

(2) Autoritatea competentă din sistemul C.A.A. nu este obligată să aplice prevederile alin. (1) când:

a) întârzierea în luarea deciziei determină un pericol pentru constatarea situației contributive reale privind executarea obligațiilor contribuabilului sau pentru luarea altor măsuri prevăzute de lege;

b) cuantumul creanțelor contributive urmează să se modifice cu mai puțin de 10% din valoarea creanței contributive stabilită anterior;

c) se acceptă informațiile prezentate de contribuabil, pe care acesta le-a dat într-o declarație sau într-o cerere;

d) urmează să se ia măsuri de executare silită;

e) urmează să se emită deciziile referitoare la obligațiile contributive accesorii.

(3) Audierea se consideră îndeplinită în următoarele situații:

a) contribuabilul refuză explicit să se prezinte la termenul stabilit de autoritatea competentă din sistemul C.A.A. în vederea audierii;

b) contribuabilul nu se prezintă, din orice motiv, la două termene consecutive stabilite de autoritatea competentă din sistemul C.A.A. în vederea audierii.

(4) Excepția lipsei audierii poate fi invocată de contribuabil odată cu formularea contestației depuse potrivit prezentului Regulament.

(5) La stabilirea termenelor prevăzute la alin. (3) devin aplicabile prevederile art.6 alin. (5) din prezentul Regulament.

Art. 10. - Obligația de cooperare.

(1) Contribuabilul este obligat să coopereze cu autoritatea competentă din sistemul C.A.A. în vederea determinării stării de fapt contributive, prin prezentarea faptelor cunoscute de către acesta, în întregime, conform realității, și prin indicarea mijloacelor doveditoare care îi sunt cunoscute, cu respectarea prevederilor în materie penală și procesual penală.

(2) Contribuabilul este obligat să întreprindă măsurile în vederea procurării mijloacelor doveditoare necesare, prin utilizarea tuturor posibilităților ce îi stau la dispoziție.

Art. 11. - Secretul asupra informațiilor.

(1) Personalul din cadrul autorității competente din sistemul C.A.A. este obligat să păstreze secretul asupra informațiilor de care a luat cunoștință ca urmare a exercitării atribuțiilor de serviciu.

(2) În categoria informațiilor de natura celor considerate a fi secrete intră datele referitoare la contribuabil, cum ar fi: datele de identificare, natura și cuantumul obligațiilor contributive, natura, sursa și cuantumul veniturilor, natura, sursa și valoarea bunurilor, plăți, conturi, rulaje, transferuri de numerar, solduri, încasări, deduceri, credite, datorii, valoarea patrimoniului net sau orice fel de informații obținute din declarații ori documente prezentate de către contribuabil sau terți.

(3) Autoritatea competentă din sistemul C.A.A. poate transmite informațiile pe care le deține:

a) autorităților publice, în scopul îndeplinirii obligațiilor prevăzute de lege;

b) autorităților judiciare competente, potrivit legii;

c) oricărui solicitant, cu acordul scris al contribuabilului despre care au fost solicitate informații;

d) în alte cazuri prevăzute expres de lege.

(4) Autoritatea care primește informații asupra contribuțiilor este obligată să păstreze secretul asupra informațiilor primite, potrivit legii.

(5) Este permisă transmiterea informațiilor de natura celor prevăzute la alin. (1), inclusiv pentru perioada în care a avut calitatea de contribuabil:

a) contribuabilului însuși;

b) succesorilor acestuia, precum și persoanelor cu vocație succesorală, calitate dovedită potrivit legii.

(6) Este permisă transmiterea de informații cu caracter contributiv în alte situații decât cele prevăzute la alin. (3) din prezentul articol, în condițiile în care se asigură că din acestea nu reiese identitatea vreunei persoane fizice, juridice ori unei entități fără personalitate juridică.

(7) Autoritatea competentă din sistemul C.A.A. poate aduce la cunoștință publică informațiile pe care le deține:

- a) ori de câte ori informațiile sunt calificate de lege ca fiind publice;
- b) ori de câte ori, prin acte administrative sau prin hotărâri judecătorești, definitive, se constată încălcări ale obligațiilor prevăzute de legislația privind obligațiile contributive din sistemul C.A.A.

(8) Prelucrarea datelor cu caracter personal de către autoritățile competente din sistemul C.A.A. se realizează cu respectarea prevederilor Legii nr. 677/2001 pentru protecția persoanelor cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 12. - Buna-credință.

(1) Relațiile dintre contribuabil și autoritățile competente din sistemul C.A.A. trebuie să fie fundamentate pe bună-credință.

(2) Contribuabilul trebuie să își îndeplinească obligațiile și să își exercite drepturile potrivit scopului în vederea căruia au fost recunoscute de lege și să declare corect datele și informațiile privitoare la obligațiile contributive datorate.

(3) Autoritatea competentă din sistemul C.A.A. trebuie să respecte drepturile contribuabilului în fiecare procedură de administrare a creanțelor contributive aflate în derulare.

(4) Buna-credință a contribuabililor se prezumă până la proba contrară.

CAPITOLUL III

Aplicarea prevederilor legislației privind obligațiile contributive din sistemul C.A.A.

Art. 13. - Interpretarea legii.

(1) Interpretarea reglementărilor legislației privind obligațiile contributive din sistemul C.A.A. trebuie să respecte voința legiuitorului așa cum este exprimată în lege.

(2) În cazul în care voința legiuitorului nu reiese clar din textul legii, la stabilirea voinței legiuitorului se ține seama de scopul emiterii actului normativ astfel cum acesta reiese din documentele publice ce însoțesc actul normativ în procesul de elaborare, dezbatere și aprobare.

(3) Prevederile legislației privind obligațiile contributive din sistemul C.A.A. se interpretează unele prin altele, dând fiecăreia înțelesul ce rezultă din ansamblul legii.

(4) Prevederile legislației privind obligațiile contributive din sistemul C.A.A. susceptibile de mai multe înțelesuri se interpretează în sensul în care corespund cel mai bine obiectului și scopului legii.

(5) Prevederile legislației privind obligațiile contributive din sistemul C.A.A. se interpretează în sensul în care pot produce efecte, iar nu în acela în care nu ar putea produce niciunul.

(6) Dacă după aplicarea regulilor de interpretare prevăzute la alin. (1)-(5), prevederile legislației privind obligațiile contributive din sistemul C.A.A. rămân neclare, acestea se interpretează în favoarea contribuabilului.

Art. 14. - Eludarea legislației privind obligațiile contributive din sistemul C.A.A.

(1) În cazul în care, eludându-se scopul legislației privind obligațiile contributive din sistemul C.A.A., obligația contributivă nu a fost stabilită ori nu a fost raportată la baza de calcul a contribuției, obligația datorată și, respectiv, creanța contributivă corelativă sunt cele legal determinate.

(2) Pentru situațiile prevăzute la alin. (1) sunt aplicabile prevederile art. 18 din prezentul Regulament.

TITLUL II. RAPORTUL JURIDIC DE ASIGURĂRI SOCIALE ÎN SISTEMUL C.A.A.

CAPITOLUL I

Dispoziții privind raportul juridic de asigurări sociale în sistemul C.A.A.

Art. 15. - Conținutul raportului juridic de asigurări sociale în sistemul C.A.A.

(1) Raportul juridic de asigurări sociale în sistemul C.A.A. cuprinde raportul de drept material și raportul de drept procedural.

(2) Raportul de drept material cuprinde totalitatea drepturilor și obligațiilor care apar în legătură cu creanțele contributive.

(3) Raportul de drept procedural cuprinde totalitatea drepturilor și obligațiilor care apar în legătură cu administrarea creanțelor contributive.

Art. 16. - Subiectele raportului juridic de asigurări sociale în sistemul C.A.A.

Subiecte ale raportului juridic de asigurări sociale în sistemul C.A.A. sunt: autoritățile competente din sistemul C.A.A., contribuabilul, precum și alte persoane care dobândesc drepturi și obligații în cadrul acestui raport.

Art. 17. – Împuternicirii.

(1) În relațiile cu autoritățile competente din sistemul C.A.A. contribuabilul poate fi reprezentat printr-un împuternicit. Conținutul și limitele reprezentării sunt cele cuprinse în împuternicire sau stabilite de lege, după caz. Desemnarea unui împuternicit nu îl împiedică pe contribuabil să își îndeplinească personal obligațiile prevăzute de legislația privind obligațiile contributive din sistemul C.A.A., chiar dacă nu a procedat la revocarea împuternicirii potrivit alin. (2) din prezentul articol.

(2) Împuternicitul este obligat să depună, la autoritățile competente din sistemul C.A.A., actul de împuternicire, în original sau în copie legalizată. Revocarea împuternicirii operează față de autoritățile competente din sistemul C.A.A. de la data depunerii actului de revocare, în original sau în copie legalizată.

(3) În cazul reprezentării contribuabilului în relația cu autoritățile competente din sistemul C.A.A. prin avocat, forma și conținutul împuternicirii sunt cele prevăzute de dispozițiile legale privind organizarea și exercitarea profesiei de avocat.

CAPITOLUL II

Dispoziții generale privind raportul sarcinii contributive

Art. 18. - Nașterea creanțelor și obligațiilor contributive.

(1) Dacă legea nu prevede altfel, dreptul de creanță contributivă lunară și obligația contributivă lunară corelativă se nasc, pentru fiecare lună calendaristică în parte, în momentul în care, potrivit legii, se constituie baza de calcul a contribuției lunare sau în momentul la care contribuabilul este îndreptățit, potrivit legii, să ceară restituirea.

(2) Potrivit alin. (1), se naște dreptul autorităților competente din sistemul C.A.A. de a stabili și a determina obligația contributivă lunară datorată sau dreptul contribuabilului de a solicita restituirea.

Art. 19. - Stingerea creanțelor contributive.

Creanțele contributive se sting prin plată, compensare, executare silită, prescripție, dare în plată și prin alte modalități prevăzute expres de legislația privind obligațiile contributive.

Art. 20. - Preluarea obligațiilor contributive.

(1) În cazul în care obligațiile contributive nu au fost îndeplinite de debitor, debitori devin, în condițiile legii, următoarele persoane:

- a) moștenitorul care a acceptat succesiunea debitorului, în condițiile dreptului comun;
- b) alte persoane, în condițiile legii.

Art. 21. - Garantarea obligațiilor contributive.

(1) Pentru obligațiile contributive ale debitorului răspunde ca debitor garant, cu renunțarea la beneficiul discuțiunii și diviziunii, persoana care își asumă obligația de plată printr-un angajament de plată semnat în fața reprezentantului autorității competente din sistemul C.A.A. sau printr-un alt act încheiat în formă autentică, cu asigurarea unei garanții reale la nivelul obligației de plată, în limita sumei garantate și a sumei realizate din valorificarea garanției.

(2) Autoritățile competente din sistemul C.A.A. sunt îndreptățite să solicite stingerea obligației contributive de către debitorul garant.

Art. 22. - Dispoziții privind cesiunea creanțelor contributive ale contribuabilului.

(1) Creanțele contributive privind drepturi de rambursare sau de restituire ale contribuabilului pot fi cesionate numai după stabilirea lor prin decizie de restituire.

(2) Cesiunea produce efecte față de autoritatea competentă din sistemul C.A.A. numai de la data la care aceasta i-a fost notificată.

(3) Desființarea cesiunii sau constatarea nulității acesteia ulterior stingerii obligației contributive nu este opozabilă autorităților competente din sistemul C.A.A.

TITLUL III. DISPOZIȚII PROCEDURALE GENERALE
--

CAPITOLUL I
Competența autorităților din sistemul C.A.A.

Art. 23. - Competența generală a autorităților din sistemul C.A.A.

(1) Administrarea creanțelor contributive datorate bugetelor sistemului C.A.A. se realizează prin C.A.A. și filialele acesteia.

(2) Activitățile de asistență și îndrumare a contribuabilului se realizează de autoritățile competente din sistemul C.A.A. pe baza coordonării metodologice a C.A.A.

(3) Colectarea creanțelor contributive stabilite prin titlurile executorii emise se realizează prin grija autorităților emitentele acestora din sistemul C.A.A.

Art. 24. - Competența materială și teritorială a autorităților din sistemul C.A.A.

Pentru administrarea creanțelor contributive, competența revine C.A.A. și filialei teritoriale din cadrul C.A.A., care funcționează pe lângă baroul în cadrul căruia își desfășoară activitatea contribuabilul.

Art. 25. - Schimbarea competenței.

În cazul în care un contribuabil se transferă dintr-un barou în altul, pentru creanțele care se vor naște după data transferului, competența teritorială va aparține C.A.A. și filialei C.A.A. care funcționează pe lângă baroul la care s-a transferat acesta.

Art. 26. - Conflictul de competență.

(1) Există conflict de competență când două sau mai multe filiale din sistemului C.A.A. se declară deopotrivă competente sau necompetente.

(2) În cazul în care apare un conflict de competență, autoritatea din sistemul C.A.A. care s-a investit prima sau care s-a declarat ultima necompetentă continuă procedura de administrare în derulare și solicită C.A.A. să hotărască asupra conflictului.

(3) C.A.A. hotărăște de îndată asupra conflictului, iar soluția adoptată se comunică autorităților competente din sistemul C.A.A. aflate în conflict, pentru a fi dusă la îndeplinire, cu informarea, după caz, a persoanelor interesate.

(4) În situația în care C.A.A. și una sau mai multe filiale ale acesteia se declară deopotrivă competente, nu există conflict de competență, iar competența îi revine C.A.A.

Art. 27. - Conflictul de interese.

Persoana din cadrul unei autorități competente din sistemul C.A.A. implicată într-o procedură de administrare se află în conflict de interese, dacă:

a) în cadrul procedurii respective acesta este contribuabil, este soț/soție al/a contribuabilului, este rudă sau afin până la gradul al treilea inclusiv al/a contribuabilului, este împuternicit al contribuabilului;

b) în cadrul procedurii respective poate dobândi un avantaj ori poate suporta un dezavantaj, direct sau indirect;

- c) există un conflict de orice natură între el, soțul/soția, rudele sale sau afinii până la gradul al treilea inclusiv și una dintre părți sau soțul/soția, rudele părții sau afinii până la gradul al treilea inclusiv;
- d) în alte cazuri prevăzute de lege.

Art. 28. - Abținerea și recuzarea.

(1) Persoana care știe că se află în una dintre situațiile prevăzute la art. 27 este obligată, de îndată ce a luat la cunoștință de existența situației, să înștiințeze conducătorul ierarhic și să se abțină de la efectuarea oricărui act privind procedura de administrare în derulare.

(2) Abținerea se propune de persoană și se decide de îndată de conducătorul ierarhic.

(3) Contribuabilul implicat în procedura în derulare poate solicita recuzarea persoanei aflate în conflict de interese. Cererea de recuzare nu suspendă procedura de administrare în derulare.

(4) Recuzarea persoanei se decide de îndată de conducătorul autorității competente din sistemul C.A.A. din care face parte persoana recuzată sau de autoritatea competentă ierarhic superioară din sistemul C.A.A. dacă persoana recuzată este chiar conducătorul unei autorități din sistemul C.A.A.

(5) Decizia prin care se respinge cererea de recuzare poate fi contestată odată cu decizia care rezolvă fondul problemei.

CAPITOLUL II

Actele de tip decizie referitor la contribuții, emise de autoritățile din sistemul C.A.A.

Art. 29. - Conținutul și motivarea actului de tip decizie referitor la contribuții, emis de o autoritate a sistemului C.A.A.

- (1) Actul de tip decizie referitor la contribuții se emite în scris, pe suport hârtie.
- (2) Actul de tip decizie emis pe suport hârtie cuprinde următoarele elemente:
 - a) denumirea autorității emitente din sistemul C.A.A.
 - b) data la care a fost emis și data de la care își produce efectele;
 - c) datele de identificare a contribuabilului și, dacă este cazul, datele de identificare a persoanei împuternicite de contribuabil;
 - d) obiectul actului;
 - e) motivele de fapt;
 - f) temeiul de drept;
 - g) numele și calitatea persoanelor împuternicite ale autorității competente din sistemul C.A.A.;
 - h) semnătura persoanelor împuternicite ale autorității competente din sistemul C.A.A., precum și ștampila autorității emitente;
 - i) posibilitatea de a fi contestat, termenul de depunere a contestației și autoritatea competentă din sistemul C.A.A. la care se depune contestația;
 - j) mențiuni privind audierea contribuabilului.
- (3) Actul de tip decizie referitor la contribuții se consideră emis și înregistrat la autoritatea emitentă din sistemul C.A.A. la data semnării acestuia de către persoana împuternicită din cadrul autorității emitente din sistemul C.A.A., în cazul actului de tip decizie referitor la contribuții emis pe suport hârtie.

Art. 30. - Comunicarea actului de tip decizie referitor la contribuții.

(1) Actul de tip decizie referitor la contribuții trebuie comunicat contribuabilului căruia îi este destinat sau împuternicitului acestuia, în ipoteza în care a fost desemnată o astfel de persoană în condițiile prezentului Regulament.

(2) Actul de tip decizie referitor la contribuții emis pe suport hârtie se comunică contribuabilului ori împuternicitului acestuia direct, dacă se asigură primirea sub semnătură a actului, sau prin poștă, cu scrisoare recomandată cu confirmare de primire.

(3) În cazul în care comunicarea potrivit alin. (2) nu a fost posibilă, aceasta se realizează prin publicitate.

(4) Comunicarea prin publicitate se efectuează prin afișarea unui anunț la sediul autorității emitente din sistemul C.A.A., în care se menționează că a fost emis actul de tip decizie referitor la contribuții pe numele contribuabilului.

(5) Anunțul prevăzut la alin. (4) se menține afișat cel puțin 60 de zile de la data publicării acestuia și conține următoarele elemente:

- a) numele și prenumele sau denumirea contribuabilului;
- b) domiciliul contribuabilului;
- c) denumirea, numărul și data emiterii actului de tip decizie referitor la contribuții.

(6) În cazul în care actul de tip decizie referitor la contribuții se comunică prin publicitate, acesta se consideră comunicat în termen de 15 zile de la data afișării anunțului.

(7) În termen de cel mult 10 zile lucrătoare de la data emiterii actului de tip decizie referitor la contribuții, autoritatea emitentă din sistemul C.A.A. trebuie să inițieze acțiunile pentru comunicarea actului.

(8) Dovada afișării actului de tip decizie referitor la contribuții se face prin întocmirea unui proces verbal de constatare a îndeplinirii procedurii, care se va înregistra în vederea obținerii de dată certă.

Art. 31. - Opozabilitatea actului de tip decizie referitor la contribuții.

(1) Actul de tip decizie referitor la contribuții produce efecte din momentul în care este comunicat contribuabilului sau la o dată ulterioară menționată în actul comunicat.

(2) Actul de tip decizie referitor la contribuții care nu a fost comunicat potrivit art.30 nu este opozabil contribuabilului și nu produce niciun efect juridic.

Art. 32. - Nulitatea actului de tip decizie referitor la contribuții.

(1) Actul de tip decizie referitor la contribuții este nul în oricare din următoarele situații:

- a) este emis cu încălcarea prevederilor legale privind competența;
- b) nu cuprinde unul dintre elementele acestuia referitoare la numele, prenumele și calitatea persoanei împuternicite a autorității competente din sistemul C.A.A., numele și prenumele contribuabilului, a obiectului actului sau a semnăturii persoanei împuternicite a autorității competente din sistemul C.A.A., precum și autoritatea emitentă din sistemul C.A.A.;
- c) este afectat de o gravă și evidentă eroare. Actul autorității sistemului C.A.A. referitor la contribuții este afectat de o gravă și evidentă eroare atunci când cauzele care au stat la baza emiterii acestuia sunt atât de viciate încât, dacă acestea

ar fi fost înlăturate anterior sau concomitent emiterii actului, ar fi determinat neemiterea sa.

(2) Nulitatea se poate constata de autoritatea emitentă sau de organul de soluționare a contestației, la cerere sau din oficiu. Nulitatea se constată prin decizie, care se comunică contribuabilului și autorităților implicate, după caz.

(3) Actele autorității sistemului C.A.A. referitor la contribuții prin care sunt încălcate alte prevederi legale decât cele prevăzute la alin. (1) sunt anulabile. Prevederile art. 33 sunt aplicabile în mod corespunzător.

Art. 33. - Anularea, desființarea sau modificarea actului de tip decizie referitor la contribuții.

(1) Actul de tip decizie referitor la contribuții poate fi anulat, desființat sau modificat de către autoritatea din sistemul C.A.A., competentă în condițiile prezentului Regulament.

(2) Anularea ori desființarea totală sau parțială, cu titlu definitiv, potrivit legii, a actului de tip decizie referitor la contribuții prin care s-au stabilit creanțe contributive principale atrage anularea, desființarea sau modificarea, totală sau parțială, atât a actelor prin care s-au stabilit creanțe contributive accesorii aferente creanțelor contributive cât și a actelor subsecvente emise, chiar dacă acestea au rămas definitive în sistemul căilor administrative de atac sau judiciare ori nu au fost contestate.

(3) În acest caz, autoritatea competentă din sistemul C.A.A., din oficiu sau la cererea contribuabilului, emite un nou act prin care desființează sau modifică în mod corespunzător actele prin care s-au stabilit creanțe contributive accesorii sau actele subsecvente.

Art. 34. - Efectele nulității și anulării actului de tip decizie referitor la contribuții.

(1) Ori de câte ori se constată nulitatea sau se anulează actul unei autorități din sistemul C.A.A. referitor la contribuții, autoritatea competentă este obligată să emită un alt act, dacă acest lucru este posibil.

(2) Emiterea unui alt act nu mai este posibilă în situații cum sunt:

- a) s-a împlinit termenul de prescripție prevăzut de lege;
- b) viciile care au condus la anularea actului de tip decizie referitor la contribuții privesc fondul actului, în sensul că deși în realitate nu există datorii, în mod eronat s-a considerat că acestea există.

Art. 35. - Îndreptarea erorilor materiale din actul de tip decizie referitor la contribuții.

(1) Autoritatea emitentă poate îndrepta oricând erorile materiale din cuprinsul actului de tip decizie referitor la contribuții din oficiu sau la cererea contribuabilului.

(2) Prin erori materiale, în sensul prezentului articol, se înțelege orice greșeli de redactare, omisiuni sau mențiuni greșite din actele de tip decizie referitoare la contribuții, cu excepția acelor care atrag nulitatea actului, potrivit legii, sau care privesc fondul actului.

(3) În cazul în care, după comunicarea actului, autoritatea competentă din sistemul C.A.A. constată, din oficiu, că există erori materiale în cuprinsul său, aceasta comunică contribuabilului un act de îndreptare a erorii materiale.

(4) În situația în care îndreptarea erorii materiale este solicitată de contribuabil, autoritatea competentă din sistemul C.A.A. procedează astfel:

a) dacă cererea de îndreptare a erorii materiale este întemeiată, emite și comunică contribuabilului actul de îndreptare a erorii materiale;

b) dacă cererea de îndreptare a erorii materiale nu este întemeiată, respinge cererea printr-o decizie ce se comunică contribuabilului.

(5) Actul de îndreptare a erorii materiale și decizia de respingere a cererii de îndreptare a erorii materiale urmează regimul juridic al actului inițial și pot fi contestate în condițiile legii în care putea fi contestat actul inițial.

Art. 36. - Prevederi aplicabile actelor de executare și altor acte emise de autoritățile competente din sistemul C.A.A.

Dispozițiile art. 24 se aplică în mod corespunzător și actelor de executare și altor acte emise de autoritățile competente din sistemul C.A.A. cu excepția cazului în care prin lege se prevede altfel.

CAPITOLUL III Administrarea și aprecierea probelor

Art. 37. - Mijloace de probă.

(1) Constituie probă orice mijloc de probă recunoscut de Codul de Procedură Civilă.

(2) Probele administrate vor fi coroborate și apreciate ținându-se seama de forța lor doveditoare recunoscută de lege.

Art. 38. - Dreptul autorităților competente din sistemul C.A.A. de a solicita prezența contribuabilului la sediul său.

(1) Autoritatea competentă din sistemul C.A.A. poate solicita prezența contribuabilului la sediul său pentru a da informații și lămuriri necesare stabilirii situației sale contributive reale. Odată cu această solicitare, când este cazul, autoritatea competentă din sistemului C.A.A. indică și documentele pe care contribuabilul este obligat să le prezinte.

(2) Solicitarea se face în scris și cuprinde în mod obligatoriu:

- a) data, ora și locul la care contribuabilul este obligat să se prezinte;
- b) baza legală a solicitării;
- c) scopul solicitării;
- d) documentele pe care contribuabilul este obligat să le prezinte.

(3) La stabilirea datei la care contribuabilul trebuie să se prezinte la sediul autorității competente, aceasta va avea în vedere un termen rezonabil, care să dea posibilitatea contribuabilului să își îndeplinească obligația.

(4) Contribuabilul poate solicita amânarea datei stabilite de către autoritatea competentă din sistemul C.A.A. potrivit prezentului articol, pentru motive justificate.

Art. 39. - Prezentarea de înscrisuri.

(1) În vederea stabilirii stării de fapt contributive, contribuabilul are obligația să pună la dispoziție autorităților competente din sistemului C.A.A. registre, evidențe, documente de afaceri și orice alte înscrisuri. În același scop, autoritățile competente din sistemului C.A.A. au dreptul să solicite înscrisuri și altor persoane cu care contribuabilul are sau a avut raporturi economice sau juridice, și care sunt relevante pentru stabilirea situației contributive.

(2) În cazul în care pentru stabilirea stării de fapt contributive contribuabilul pune la dispoziția autorității competente din sistemul C.A.A. înscrisuri sau alte documente, în original, acestea se înapoiază contribuabilului, păstrându-se în copie, conform cu originalul, numai înscrisuri relevante din punct de vedere contributiv.

(3) În cazul în care contribuabilul depune copii ale unor documente, acestea trebuie certificate de contribuabil pentru conformitate cu originalul, prin înscrierea mențiunii „conform cu originalul” și prin semnătura acestuia.

Art. 40. - Forța probantă a documentelor justificative și evidențelor contabile.

Documentele justificative și evidențele contabile ale contribuabilului constituie probe la stabilirea bazei de calcul a contribuției în sistemul C.A.A. În cazul în care există și alte acte doveditoare, acestea vor fi luate în considerare la stabilirea bazei de calcul.

Art. 41. - Sarcina probei în dovedirea situației de fapt contributive.

(1) Contribuabilul are sarcina de a dovedi actele și faptele care au stat la baza declarațiilor sale și a oricăror cereri adresate autorităților competente din sistemul C.A.A.

(2) Autoritățile competente din sistemul C.A.A. au sarcina de a motiva actele de tip decizie referitoare la contribuții, emise pe bază de probe sau constatări proprii.

CAPITOLUL IV Termene

Art. 42. - Calcularea termenelor.

Termenele de orice fel privind exercitarea drepturilor și îndeplinirea obligațiilor prevăzute de legislația privind obligațiile contributive se calculează potrivit dispozițiilor Codului de Procedură Civilă, dacă prin norme exprese nu se prevede altfel.

Art. 43. - Prelungirea termenelor.

Termenele stabilite în baza legii de o autoritate competentă din sistemul C.A.A. pot fi prelungite de aceasta în situații temeinic justificate, la cerere sau din oficiu.

Art. 44. - Termenul de soluționare a cererilor contribuabilului.

(1) Cererile depuse de către contribuabil la autoritățile competente din sistemul C.A.A. se soluționează de către acestea în termen de 45 de zile de la înregistrare.

(2) În situațiile în care, pentru soluționarea cererii, este necesară administrarea de probe suplimentare relevante pentru luarea deciziei, acest termen se prelungește cu perioada cuprinsă între data solicitării probei și data obținerii acesteia, dar nu mai mult de:

a) două luni, în cazul în care sunt solicitate probe suplimentare de la contribuabilul solicitant;

b) 3 luni, în cazul în care sunt solicitate probe suplimentare de la autorități sau instituții publice ori de la terțe persoane din România.

(3) În situația prevăzută la alin. (2) lit. b), autoritatea competentă din sistemul C.A.A. are obligația să înștiințeze contribuabilul cu privire la prelungirea termenului de soluționare a cererii.

(4) În situația prevăzută la alin. (2) lit. a), termenul de două luni poate fi prelungit de autoritatea competentă din sistemul C.A.A. la cererea contribuabilului.

(5) În situația în care, pe baza analizei de risc, soluționarea cererii necesită efectuarea inspecției contributive, termenul de soluționare a cererii este de cel mult 90 de zile de la înregistrarea cererii, prevederile alin. (2)-(4) aplicându-se în mod corespunzător. În acest caz contribuabilul este notificat cu privire la termenul de soluționare aplicabil în termen de 5 zile de la finalizarea analizei de risc.

(6) Inspecția contributivă pentru soluționarea cererii potrivit alin. (5) poate fi suspendată în condițiile art. 77. În acest caz, nu sunt aplicabile prevederile alin. (2). Perioadele în care inspecția este suspendată nu sunt incluse în calculul termenului prevăzut la alin. (5).

TITLUL IV. ÎNREGISTRAREA CONTRIBUABILILOR

Art. 45. - Sfera activității de înregistrare a contribuabililor.

- (1) Sfera activității de înregistrare a contribuabililor cuprinde:
- a) activitatea de înregistrare și identificare a contribuabililor;
 - b) activitatea de notare a schimbărilor intervenite în situația individuală a contribuabilului;
 - c) activitatea de organizare a evidențelor la nivelul filialei;
 - d) activitatea de organizare a registrului contribuabililor la nivelul C.A.A.

Art. 46. – Contribuabilii în sistemul C.A.A.

- (1) Contribuabilii din sistemul C.A.A. pot fi activi și inactivi.
- (2) Contribuabilii activi sunt avocații care au obligația de plată lunară a contribuțiilor la sistemul C.A.A. Contribuabilii activi constituie regula. Contribuabilii activi sunt în mod automat toți avocații care nu figurează ca inactivi.
- (3) Contribuabilii inactivi sunt:
- a) avocații care figurează „suspendați” de pe tablourile de avocați ale barourilor din România;
 - b) avocații din statele UE, care desfășoară activități organizate și în România, care au optat pentru neplata contribuțiilor sociale în România pe baza certificatului „A1”.
- (4) Contribuabilii inactivi pot deveni activi, după cum urmează:
- a) în cazul avocaților care au figurat „suspendați” prin ridicarea suspendării și reînscrierea lor pe tabloul avocaților activi din cadrul baroului în care activează;
 - b) în cazul avocaților UE prin renunțarea la invocarea certificatului european „A1”.
- (5) În sistemul C.A.A. avocații devin contribuabili în mod automat, de drept, de la data dobândirii calității de avocat în România.

Art. 47. - Înregistrarea contribuabililor. Reguli generale.

(1) Înregistrarea contribuabililor se face de regulă de autoritățile din sistemul C.A.A., din oficiu, pe baza colaborării dintre filială și baroul pe lângă care aceasta a fost organizată, și prin excepție la cererea contribuabilului.

(2) Contribuabilii cetățeni români vor avea CNP-ul drept cod de identificare în sistemul C.A.A.

(3) Contribuabilii care nu dețin cod numeric personal, se vor identifica prin codul special de identificare în sistemul C.A.A., atribuit de C.A.A.

(4) Procedura de înregistrare din oficiu se aprobă prin hotărâre a Consiliului U.N.B.R.

(5) Înregistrarea contribuabilului, la cererea acestuia, este posibilă în situația în care un avocat constată că nu figurează că are calitatea de contribuabil în sistemul C.A.A. Procedura de înregistrare a contribuabilului în sistemul C.A.A la cererea acestuia se aprobă prin hotărâre a Consiliului de administrație a C.A.A.

Art. 48. - Modificări ulterioare înregistrării.

(1) După înregistrarea contribuabililor modificarea datelor din evidențele sistemului se vor face de regulă tot din oficiu și prin excepție la cererea contribuabilului.

(2) Procedura privind modificările ulterioare ale datelor din evidențele sistemului C.A.A se va stabili prin hotărâre a Consiliului de administrație a C.A.A.

Art. 49. - Radierea contribuabililor.

(1) Radierea contribuabililor reprezintă activitatea de:

a) înregistrare în Registrul contribuabilului a mențiunii „radiat” și a motivului radierii, în situația contribuabililor care dețin CNP;

b) înregistrare în Registrul contribuabilului a mențiunii „radiat” și de retragere a codului de identificare contributivă, pentru contribuabilii care nu dețin CNP.

(2) În sistemul C.A.A. avocații nu mai sunt considerați contribuabili în următoarele situații:

a) au optat pentru pensia de retragere definitivă din avocatură;

b) pierd dreptul de a mai profesa avocatura, în alte cazuri prevăzute de lege;

c) a survenit decesul.

(3) Radierea contribuabililor se efectuează de regulă din oficiu sau la cererea oricărei alte persoane interesate.

(4) Avocații deținători de CNP care au fost radiați din Registrul contribuabililor, conform prezentului articol, vor putea utiliza CNP-ul numai pentru îndeplinirea obligațiilor contributive aferente perioadelor în care persoana a avut calitatea de contribuabil activ.

(5) Codul de identificare contributivă retras ca urmare a radierii înregistrării contributive poate fi utilizat ulterior radierii numai pentru îndeplinirea obligațiilor contributive aferente perioadelor în care persoana a avut calitatea de contribuabil activ.

Art. 50. – Evidențele filialei C.A.A. referitor la contribuabilii săi.

Filialele C.A.A. țin pentru membrii săi evidența drepturilor și obligațiilor de asigurări sociale în condițiile prevăzute de art. 8 și art.114 lit. f), g) din Legea nr. 72/2016, cu respectarea art. 6 din Statutul C.A.A.

Filialele C.A.A. vor ține toate evidențele necesare pentru a putea efectua comunicările la care se referă art. 74 din Statutul C.A.A.

Art. 51. - Registrul contribuabililor.

(1) C.A.A. organizează evidența contribuabililor în cadrul Registrului contribuabililor, care conține:

- a) datele de identificare a contribuabilului;
- b) date privind contribuțiile;
- c) alte informații necesare administrării creanțelor contributive.

(2) Datele prevăzute la alin. (1) se completează pe baza informațiilor comunicate de barouri și/sau filiale sau de contribuabil, de alte autorități și instituții, precum și a constatărilor proprii ale autorităților competente din sistemul C.A.A.

(3) Datele din registrul contribuabililor pot fi modificate din oficiu ori de câte ori se constată că acestea nu corespund stării de fapt reale. Modificările se comunică contribuabilului.

(4) Registrul contribuabililor din sistemul C.A.A. se va ține în formă scrisă și/ sau informatică.

(5) Organizarea Registrului contribuabililor în sistemul C.A.A. se va face conform hotărârii Consiliului de administrație al C.A.A.

TITLUL V. STABILIREA CREANȚELOR CONTRIBUTIVE

**CAPITOLUL I
Dispoziții generale**

Art. 52. - Sfera și actele de stabilire a creanțelor contributive. Titlurile de creanțe contributive.

(1) Stabilirea creanțelor contributive reprezintă activitatea de determinare a bazei de calcul și a creanțelor contributive.

(2) Creanțele contributive se stabilesc prin titluri de creanțe contributive.

(3) Sunt titluri de creanțe contributive:

- a) Declarația lunară contributivă, sub rezerva verificării ulterioare;
- b) Decizia de impunere privind stabilirea din oficiu a creanțelor contributive sub rezerva verificării ulterioare, ca urmare a nedepunerii declarațiilor lunare contributive;
- c) Decizia de impunere emisă în urma operațiunii de control a obligațiilor contributive

Art. 53. - Stabilirea creanțelor contributive sub rezerva verificării ulterioare.

(1) Cuanțul creanțelor contributive se stabilește sub rezerva verificării ulterioare, cu excepția cazului în care stabilirea a avut loc ca urmare a unei inspecții.

(2) Decizia de impunere sub rezerva verificării ulterioare poate fi desființată sau modificată, din inițiativa autorității competente din sistemul C.A.A. ori la solicitarea contribuabilului, pe baza constatărilor autorității competente.

(3) Rezerva verificării ulterioare se anulează numai la împlinirea termenului de prescripție a dreptului de a stabili creanțe contributive sau ca urmare a inspecției contributive.

(4) În situația în care contribuabilul corectează declarația lunară contributivă, se redeschide rezerva verificării.

CAPITOLUL II

Dispoziții privind declarația lunară contributivă

Art. 54. - Obligația depunerii declarației lunare contributive.

(1) Declarația lunară contributivă se depune de către contribuabil potrivit Legii nr.72/2016, la termenele stabilite de aceasta.

(2) La data împlinirii termenului de prescripție a dreptului autorității competente din sistemul C.A.A. de a stabili creanțele contributive individuale, operează de drept și decăderea contribuabililor din dreptul de depunere sau rectificare a declarației lunare contributive aferente acelei perioade.

Art. 55. - Forma și conținutul declarației lunare contributive.

(1) Declarația lunară contributivă se întocmește prin completarea unui formular pus la dispoziție gratuit de autoritatea competentă din sistemul C.A.A.

(2) Contribuabilul are obligația de a completa declarația lunară contributivă înscriind corect, complet și cu bună-credință informațiile prevăzute de formular, corespunzătoare situației sale. Declarația lunară contributivă se semnează de către contribuabil.

(3) Obligația de semnare a declarației lunare contributive se consideră a fi îndeplinită și în cazul transmiterii declarației lunare contributive prin sistemele electronice de transmitere la distanță.

Art. 56. - Depunerea declarației lunare contributive.

(1) Declarația lunară contributivă se depune la registratura autorității competente din sistemul C.A.A. sau se comunică prin poștă, cu confirmare de primire. Declarația lunară contributivă poate fi transmisă și prin mijloace electronice.

(2) Dacă din motive independente de voința contribuabilului acesta este în imposibilitatea de a scrie, declarația lunară contributivă poate fi redactată de autoritatea competentă din sistemul C.A.A. sub formă de proces-verbal.

(3) Data depunerii declarației lunare contributive este data înregistrării acesteia la autoritatea competentă din sistemul C.A.A. sau data depunerii la poștă, după caz.

(4) Data depunerii declarației lunare contributive prin mijloace electronice de transmitere la distanță este data la care deponentul primește un mesaj de confirmare, care cuprinde și un număr de înregistrare electronică. Ca urmare a solicitării exprese electronice, solicitantul poate primi și copia declarației lunare contributive emise electronic.

Art. 57. - Corectarea declarației lunare contributive.

(1) Declarația lunară contributivă poate fi corectată de către contribuabil, pe perioada termenului de prescripție a dreptului de a stabili creanțe contributive.

(2) Declarația lunară contributivă poate fi corectată prin depunerea unei declarații rectificative.

CAPITOLUL III

Dispoziții privind decizia de impunere

Art. 58. - Decizia de impunere a obligațiilor contributive.

(1) Decizia de impunere a obligațiilor contributive se emite de autoritatea competentă din sistemul C.A.A.

(2) Autoritatea competentă din sistemul C.A.A. emite decizia de impunere a obligațiilor contributive ori de câte ori aceasta:

a) stabilește din oficiu creanțele contributive ca urmare a nedepunerii declarației lunare contributive, sub rezerva verificării ulterioare;

b) ca urmare a unei operațiuni de control, modifică baza de calcul a contribuțiilor lunare sau întinderea obligațiilor contributive principale și accesorii.

(3) Decizia de impunere a obligațiilor contributive constituie și înștiințare de plată, de la data comunicării acesteia, în condițiile în care se stabilesc sume de plată.

Art. 59. - Renunțarea la stabilirea creanței contributive.

Autoritatea competentă din sistemul C.A.A renunță la stabilirea creanței contributive și nu emite decizie de impunere:

a) ori de câte ori constată decesul persoanei fizice contribuabile;

b) în situația în care creanța contributivă principală este mai mică de 10 de lei.

c) constată împlinirea termenului de prescripție.

Art. 60. - Forma și conținutul deciziei de impunere.

(1) Decizia de impunere se emite în scris, pe suport hârtie.

(2) Decizia de impunere cuprinde următoarele elemente:

a) denumirea autorității emitente;

b) data la care a fost emisă și data de la care își produce efectele;

c) datele de identificare a contribuabilului;

d) obiectul deciziei;

e) motivele de fapt cu precizarea bazei de calcul a contribuțiilor atunci când este cazul, a restanțelor de plată, pentru fiecare perioadă în parte;

f) temeiul de drept;

g) numele și calitatea persoanelor împuternicite ale autorității competente care emite decizia;

h) semnătura persoanelor împuternicite ale autorității competente din sistemul C.A.A., potrivit legii, precum și ștampila organului emitent;

i) posibilitatea de a fi contestată, termenul de depunere a contestației și autoritatea la care se depune contestația;

j) mențiuni privind audierea contribuabilului.

CAPITOLUL IV

Stabilirea bazei de calcul a contribuțiilor prin estimare

Art. 61. - Dreptul autorității competente din sistemul C.A.A. de a stabili baza de calcul prin estimare.

(1) Autoritățile competente din sistemul C.A.A. au dreptul să stabilească baza de calcul a creanțelor contributive, prin estimarea rezonabilă, folosind orice probă și mijloc de probă prevăzute de lege, ori de câte ori nu se pot stabili prin documente financiar-contabile veniturile brute lunare individuale ale contribuabilului.

(2) Stabilirea prin estimare a bazei de calcul a contribuțiilor se efectuează în situații cum ar fi:

a) în situația nedeunerii declarațiilor lunare contributive;

b) în situația în care autoritatea competentă din sistemul C.A.A. nu poate determina în mod real veniturile brute lunare individuale deoarece evidențele financiar-contabile sau documentele și informațiile prezentate în cursul operațiunii de control sunt incorecte, incomplete, nu există ori nu sunt puse la dispoziția organelor de control;

c) și în alte situații de acest fel.

(3) În situațiile în care autoritățile competente din sistemul C.A.A. stabilesc baza de calcul a contribuțiilor prin estimare, acestea au obligația menționării în actul de impunere a motivelor de fapt și a temeiului de drept care au determinat folosirea estimării, precum și a criteriilor de estimare.

(4) Cuantumul creanțelor contributive rezultate din aplicarea prevederilor prezentului articol sunt stabilite sub rezerva verificării ulterioare, cu excepția celor stabilite în cadrul unei operațiuni de control, care sunt definitive.

Art. 62. - Stabilirea din oficiu a creanțelor contributive ca urmare a nedeunerii declarației lunare contributive.

(1) Nedeunerea declarației lunare contributive dă dreptul autorităților competente din sistemul C.A.A. să procedeze la stabilirea din oficiu a creanțelor contributive prin decizie de impunere. Stabilirea din oficiu nu se poate face înainte de împlinirea unui termen de 15 zile de la înștiințarea contribuabilului privind depășirea termenului legal de depunere a declarației lunare contributive. Aceste prevederi nu sunt aplicabile după începerea operațiunii de control pentru obligațiile contributive nedeclarate.

(2) În înștiințarea prevăzută la alin. (1) autoritatea de control din sistemul C.A.A. informează contribuabilul cu privire la consecințele nedeunerii declarației lunare contributive.

(3) Determinarea din oficiu a creanței contributive se face prin estimarea bazei de calcul a acesteia potrivit art.61 din prezentul Regulament.

Autoritatea competentă din sistemul C.A.A. procedează direct la estimarea creanței contributive ori de câte ori informațiile deținute nu permit estimarea bazei de calcul.

(4) Contribuabilul poate depune declarația lunară contributivă pentru creanțele contributive ce au format obiectul deciziei de impunere emisă potrivit alin. (1), în termen de 60 de zile de la data comunicării deciziei, sub sancțiunea decăderii, chiar dacă acest termen se împlinește după împlinirea termenului de prescripție a dreptului autorității competente de a stabili creanțe contributive. Decizia de impunere se

anulează de autoritatea competentă din sistemul C.A.A. la data depunerii declarației lunare contributive.

CAPITOLUL V

Prescripția dreptului de stabilire a creanței

Art. 63. - Obiectul, termenul și momentul de la care începe să curgă termenul de prescripție a dreptului de stabilire a creanțelor contributive.

Obiectul, termenul și momentul de la care începe să curgă termenul de prescripție a dreptului de stabilire a creanțelor contributive sunt prevăzute de art. 26 alin. (6) din Legea nr. 72/2016 și art. 22 alin. (10 lit. a), alin.(2)-(6) din Statutul C.A.A.

Art. 64. - Întreruperea și suspendarea termenului de prescripție a dreptului de a stabili creanțe contributive.

(1) Termenele de prescripție prevăzute se întrerup:

- a) în cazurile și în condițiile stabilite de lege pentru întreruperea termenului de prescripție a dreptului la acțiune;
- b) la data depunerii de către contribuabil a declarației lunare contributive după expirarea termenului legal de depunere a acesteia;
- c) la data la care contribuabilul corectează declarația lunară contributivă sau efectuează un alt act voluntar de recunoaștere a creanței contributive datorate.

(2) Termenele de prescripție prevăzute se suspendă:

- a) în cazurile și în condițiile stabilite de lege pentru suspendarea termenului de prescripție a dreptului la acțiune;
- b) pe perioada cuprinsă între data începerii operațiunii de control și data emiterii deciziei de impunere ca urmare a efectuării operațiunii de control, în condițiile respectării duratei legale de efectuare a acesteia;
- c) pe timpul cât contribuabilul se sustrage de la efectuarea operațiunii de control.

Art. 65. - Efectul împlinirii termenului de prescripție a dreptului de a stabili creanțe contributive.

Dacă organul de control constată împlinirea termenului de prescripție a dreptului de stabilire a creanței contributive, procedează la încetarea procedurii de emitere a titlului de creanță contributivă.

TITLUL VI. CONTROLUL CU PRIVIRE LA CREANȚELE CONTRIBUTIVE INDIVIDUALE (INSPECȚIA)
--

**CAPITOLUL I
Inspecția cu privire la creanțele contributive individuale**

Art. 66. - Obiectul inspecției.

(1) Inspecția cu privire la creanțele contributive individuale reprezintă activitatea ce are ca obiect verificarea legalității și conformității declarațiilor lunare contributive, corectitudinii și exactității îndeplinirii obligațiilor în legătură cu stabilirea obligațiilor contributive de către contribuabil, respectării prevederilor legislației specifice sistemului de asigurări sociale ale avocaților și contabile, verificarea sau stabilirea, după caz, a bazelor de calcul a contribuțiilor de plată și a situațiilor de fapt aferente, stabilirea diferențelor de obligații contributive principale și accesorii.

(2) În scopul efectuării inspecției cu privire la creanțele contributive individuale, autoritatea competentă din sistemul C.A.A. procedează la:

a) examinarea documentelor aflate în dosarul contribuabilului, privind contribuțiile plătite de către acesta;

b) verificarea concordanței dintre datele din declarațiile lunare contributive cu cele din evidența contabilă și fiscală a contribuabilului;

c) verificarea, constatarea și investigarea actelor și faptelor rezultând din activitatea contribuabilului, în vederea stabilirii corecte a bazei de calcul a contribuțiilor individuale;

d) solicitarea de informații de la terți, dacă va fi cazul;

e) solicitarea de explicații scrise de la contribuabil, după caz, ori de câte ori acestea sunt necesare în timpul operațiunii de control, pentru clarificarea și definitivarea constatărilor;

f) informarea contribuabilului sau a împuternicitului acestuia, după caz, cu privire la constatările inspecției contributive, precum și discutarea acestora;

g) stabilirea corectă a bazei de calcul a contribuțiilor, a diferențelor datorate în plus sau în minus, după caz, față de obligația contributivă principală declarată de către contribuabil și/sau stabilită, după caz, de organul de control;

(3) Nu intră în atribuțiile inspecției cu privire la creanțele contributive individuale efectuarea de constatări tehnico-științifice sau orice alte verificări solicitate de organele de urmărire penală în vederea lămuririi unor fapte ori împrejurări ale cauzelor aflate în lucru la aceste instituții.

Art. 67. -Persoanele supuse inspecției cu privire la creanțele contributive individuale.

(1) Inspecția cu privire la creanțele contributive individuale privește doar obligațiile contributive ale avocaților.

(2) Inspecția vizează veniturile brute individuale ale avocaților, care au obligații de stabilire și plată a obligațiilor contributive prevăzute de Legea nr. 72/2016, indiferent de forma lor de organizare profesională.

Art. 68. - Metode de control.

- (1) Pentru efectuarea operațiunii de control se pot folosi următoarele metode:
- a) verificarea prin sondaj, care constă în activitatea de verificare selectivă a documentelor și operațiunilor semnificative, care stau la baza modului de calcul, de evidențiere și de plată a obligațiilor contributive;
 - b) verificarea exhaustivă, care constă în activitatea de verificare a tuturor documentelor și operațiunilor, care stau la baza modului de calcul, de evidențiere și de plată a obligațiilor contributive.
- (2) Selectarea documentelor și a operațiunilor semnificative se apreciază de inspectorul din cadrul sistemului C.A.A.

Art. 69. -Perioada supusă inspecției cu privire la creanțele contributive individuale.

- (1) Operațiunea de control se efectuează în cadrul termenului de prescripție a dreptului de a stabili creanțe contributive.
- (2) Perioada supusă operațiunii de control începe de la sfârșitul perioadei controlate anterior, în condițiile alin. (1).

Art. 70. - Reguli privind inspecția.

- (1) Activitatea de inspecție se organizează și se desfășoară în baza programului întocmit de către Consiliul de administrație al filialei C.A.A.
- (2) Inspecția cu privire la creanțele contributive individuale se efectuează de regulă o singură dată pentru fiecare perioadă supusă obligației contributive.
- (3) Operațiunea de control are în vedere examinarea tuturor stărilor de fapt și raporturile juridice care sunt relevante pentru stabilirea corectă a bazei contributive.
- (4) Operațiunea de control se efectuează în așa fel încât să afecteze cât mai puțin activitatea curentă a contribuabilului.
- (5) La finalizarea operațiunii de control, contribuabilul este obligat să dea o declarație scrisă, pe propria răspundere, din care să rezulte că au fost puse la dispoziție toate documentele și informațiile solicitate pentru derularea operațiunii de control. În declarația scrisă se menționează și faptul că au fost restituite toate documentele solicitate și puse la dispoziție de contribuabil.

Art. 71. - Competența de efectuare a inspecției.

Inspecția cu privire la creanțele contributive individuale se exercită de C.A.A sau de către filiala C.A.A. care are dreptul și obligația stabilirii și încasării obligațiilor contributive.

Art. 72. - Avizul de inspecție.

- (1) Înaintea desfășurării operațiunii de control, organul de inspecție are obligația să înștiințeze, în scris, contribuabilul în legătură cu acțiunea care urmează să se desfășoare, prin transmiterea unui aviz de inspecție.
- (2) Avizul de inspecție se comunică contribuabilului, cu minim 15 zile înainte de începerea operațiunii de control.
- (3) Contribuabilul poate renunța la beneficiul perioadei de comunicare a avizului de inspecție prevăzut la alin. (2).
- (4) În cazul prevăzut la alin. (2), după primirea avizului de inspecție, contribuabilul poate solicita, o singură dată, pentru motive justificate, amânarea datei de începere a acesteia. Amânarea se aprobă sau se respinge prin decizie emisă de conducătorul activității de inspecție care se comunică contribuabilului. În cazul în

care cererea de amânare a fost admisă, în decizie se menționează și data la care a fost reprogramată inspecția.

(5) Avizul de inspecție cuprinde:

- a) temeiul juridic al inspecției;
- b) data de începere a inspecției;
- c) obligațiile supuse inspecției;
- d) posibilitatea de a solicita amânarea datei de începere a inspecției.

Art. 73. - Începerea inspecției.

(1) Inspecția începe de regulă la data înscrisă în aviz.

(2) La solicitarea scrisă a contribuabilului, aprobată de organul de control, inspecția poate începe și înaintea datei înscrise în aviz.

(3) Dacă inspecția nu poate începe în termen de cel mult 5 zile lucrătoare de la data prevăzută în aviz, contribuabilul este înștiințat, în scris, asupra noii date de începere a inspecției.

Art. 74. - Obligația de colaborare a contribuabilului.

(1) La începerea inspecției, contribuabilul trebuie informat că poate numi persoane care să dea informații. Dacă informațiile furnizate de contribuabil sau de către persoana numită de acesta sunt insuficiente, atunci organul de inspecție se poate adresa și altor persoane pentru obținerea de informații necesare realizării inspecției.

(2) Contribuabilul are obligația să colaboreze la constatarea stărilor de fapt importante pentru determinarea obligațiilor contributive. Acesta este obligat să dea informații, să prezinte la locul de desfășurare a inspecției toate documentele, precum și orice alte date necesare clarificării situațiilor de fapt relevante din punct de vedere al obligațiilor contributive.

(3) Pe toată durata exercitării inspecției contribuabilul are dreptul de a beneficia de asistență de specialitate sau juridică.

Art. 75. - Locul și timpul desfășurării inspecției.

(1) Inspecția se desfășoară, de regulă, la sediul filialei competente din sistemul C.A.A.

(2) Inspecția se desfășoară, de regulă, în timpul programului de lucru al filialei. Inspecția se poate desfășura și în afara programului de lucru al filialei cu acordul scris al contribuabilului și cu aprobarea conducătorului organului de inspecție.

Art. 76. - Durata efectuării inspecției.

(1) Durata efectuării inspecției, de regulă, nu poate fi mai mare de 45 zile.

(2) În cazul în care inspecția nu se finalizează într-o perioadă reprezentând dublul perioadei prevăzute la alin. (1), inspecția încetează, fără a se emite raport de inspecție și decizie de impunere. În acest caz, organul de inspecție poate relua inspecția, în cadrul termenului de prescripție a obligațiilor contributive.

Art. 77. - Suspendarea inspecției.

(1) Conducătorul inspecției poate decide suspendarea unei inspecții în oricare din următoarele situații și numai dacă apariția acestei situații împiedică finalizarea inspecției:

a) pentru solicitarea de informații sau documente de la autorități, instituții ori terți, în legătură cu obiectul inspecției;

b) în alte cazuri temeinic justificate.

(2) În cazul prevăzut la alin. (1), inspecția este suspendată până la data la care încetează motivul suspendării, dar nu mai mult de 6 luni de la data suspendării.

(3) Conducătorul inspecției poate decide suspendarea unei inspecții la cererea justificată a contribuabilului. În acest caz, suspendarea nu poate fi mai mare de 3 luni.

(4) Ori de câte ori conducătorul inspecției decide suspendarea inspecției, se emite o decizie de suspendare care se comunică contribuabilului.

(5) Data reluării inspecției se aduce la cunoștința contribuabilului.

(6) Perioadele în care inspecția este suspendată nu sunt incluse în calculul duratei acesteia.

Art. 78. - Reverificarea.

(1) Prin excepție de la prevederile art. 70 alin. (2) din prezentul Regulament, conducătorul organului de inspecție poate decide reverificarea pentru o anumită perioadă contributivă, ca urmare a apariției unor date suplimentare necunoscute organului de inspecție la data efectuării inspecției, care influențează rezultatele acesteia.

(2) Prin date suplimentare se înțeleg informații, documente sau alte înscrisuri obținute de la autorități publice ori de la terți, de natură să modifice rezultatele inspecției anterioare.

(3) La începerea acțiunii de reverificare, organul de inspecție este obligat să comunice contribuabilului decizia de reverificare.

(4) Decizia de reverificare poate fi contestată în condițiile Legii nr. 72/2016 și prezentului Regulament.

(5) Decizia de reverificare comunicată contribuabilului, ține loc și de aviz de inspecție.

(6) Decizia de reverificare conține, pe lângă elementele prevăzute la art.29alin. (2) și elementele prevăzute la art.72 alin. (5) lit. b) - d).

Art. 79. - Refacerea inspecției.

(1) În situația în care, ca urmare a deciziei de soluționare a unei contestații, se desființează total sau parțial raportul de inspecție și decizia de impunere emisă în procedura de inspecție, organul de inspecție reface inspecția.

(2) Refacerea inspecției trebuie să respecte strict perioadele, precum și considerentele deciziei de soluționare a contestației care au condus la desființare, astfel cum acestea sunt menționate în decizie.

(3) Refacerea inspecției se realizează de către o altă echipă de inspecție decât cea care a încheiat actul desființat.

Art. 80. - Dreptul contribuabilului de a fi informat.

(1) Contribuabilul trebuie informat pe parcursul desfășurării inspecției despre aspectele constatate în cadrul acțiunii de inspecție, iar la încheierea acesteia, despre constatările și consecințele lor.

(2) Organul de inspecție comunică contribuabilului proiectul de raport de inspecție, în format electronic sau pe suport hârtie, acordându-i acestuia posibilitatea de a-și exprima punctul de vedere. În acest scop, odată cu comunicarea proiectului de raport, organul de inspecție comunică și data, ora și locul la care va avea loc discuția finală.

(3) Contribuabilul poate renunța la discuția finală, notificând acest fapt organului de inspecție.

(4) Data încheierii inspecției este data programată pentru discuția finală cu contribuabilul sau data notificării de către contribuabil că renunță la acest drept.

(5) Contribuabilul are dreptul să își prezinte, în scris, punctul de vedere cu privire la constatările organului de inspecție, în termen de cel mult 5 zile lucrătoare de la data încheierii inspecției. Termenul poate fi prelungit pentru motive justificate cu acordul conducătorului organului de inspecție.

Art. 81. - Rezultatul inspecției.

(1) Rezultatul inspecției se consemnează, în scris, într-un raport de inspecție, în care se prezintă constatările organului de inspecție, motivate în fapt și în drept.

(2) Raportul de inspecție se întocmește la finalizarea inspecției și cuprinde toate constatările în legătură cu perioadele și obligațiile contributive verificate. În cazul în care contribuabilul și-a exercitat dreptul prevăzut la art.80alin.(5) din prezentul Regulament, raportul de inspecție cuprinde și opinia organului de inspecție, motivată în drept și în fapt, cu privire la punctul de vedere exprimat de contribuabil.

(3) La raportul de inspecție se anexează actele care au stat la baza concluziilor înscrise în raport.

(4) Raportul de inspecție stă la baza emiterii deciziei de impunere.

(5) Decizia prevăzută la alin. (4) se emite în termen de cel mult 25 de zile lucrătoare de la data încheierii inspecției.

(6) Decizia prevăzută la alin. (4) se comunică contribuabilului.

TITLUL VII. COLECTAREA CREANȚELOR CONTRIBUTIVE

CAPITOLUL I Dispoziții generale

Art. 82. - Colectarea creanțelor contributive.

(1) În sensul prezentului titlu, colectarea creanțelor contributive reprezintă totalitatea activităților care au ca scop stingerea creanțelor contributive principale și accesorii.

(2) Colectarea creanțelor contributive se face în temeiul unui titlu de creanță contributivă sau al unui titlu executoriu, după caz.

Art. 83. - Evidența creanțelor contributive.

În scopul exercitării activității de colectare a creanțelor contributive, autoritățile competente din sistemul C.A.A. organizează, pentru fiecare contribuabil, evidența creanțelor contributive și modul de stingere a acestora. Evidența se organizează pe baza titlurilor de creanță contributivă și a actelor referitoare la stingerea creanțelor contributive.

Art. 84. - Scadența creanțelor contributive principale.

Pentru creanțele contributive atât obligația de declarare cât și obligația de plată au scadența la data prevăzută de art. 24 din Legea nr. 72/2016.

Art. 85. - Termenele de plată.

(1) Termenul de plată pentru creanțele contributive coincide cu scadența acestora.

(2) Pentru diferențele de obligații contributive principale și accesoriile acestora, stabilite prin decizie de impunere, termenul de plată este data de 25 a lunii următoare celei în care a fost făcută comunicarea.

Art. 86. - Obligații contributive restante.

(1) Prin sintagma „obligații contributive restante” se înțelege:

a) obligații contributive pentru care s-a împlinit scadența sau termenul de plată;

b) diferențele de obligații contributive principale și accesorii stabilite prin decizie de impunere emise în urma unei operațiuni de control.

(2) Nu sunt considerate obligații contributive restante:

a) obligațiile contributive pentru care s-au acordat și sunt în derulare înlesniri la plată, potrivit legii, dacă pentru acestea nu s-a împlinit termenul de plată prevăzut în actul de acordare a înlesnirii;

b) obligațiile contributive stabilite în decizii de impunere a căror executare este suspendată în condițiile legii.

Art. 87. - Certificatul de atestare a obligațiilor contributive.

(1) Certificatul de atestare a obligațiilor contributive se emite la solicitarea contribuabilului, de autoritatea competentă din sistemul C.A.A., care avea dreptul să stabilească și să colecteze creanțele contributive la care se referă. Certificatul se emite și la solicitarea autorităților publice în cazurile și în condițiile prevăzute de reglementările legale în vigoare.

(2) Certificatul de atestare a obligațiilor contributive se eliberează pe baza datelor cuprinse în evidența creanțelor contributive a autorității competente din sistemul C.A.A., și cuprinde obligațiile contributive restante.

(3) Certificatul de atestare a obligațiilor contributive se emite în termen de cel mult 5 zile lucrătoare de la data solicitării și este valabil 30 de zile de la data emiterii.

(4) Certificatul de atestare a obligațiilor contributive emis în condițiile prezentului articol poate fi prezentat de către contribuabil, în original sau în copie legalizată, oricărui solicitant.

Art. 88. - Solicitarea certificatului de atestare privind obligațiile contributive de către alte persoane decât contribuabilul.

Orice persoană fizică sau juridică, alta decât contribuabilul sau o autoritate care are dreptul conferit prin lege de a solicita și obține certificatul de atestare privind obligațiile contributive, poate solicita filialelor din cadrul C.A.A. certificatul de atestare privind obligațiile contributive sau documente care să ateste situația obligațiilor contributive a unui contribuabil numai cu acordul scris al contribuabilului în cauză.

Art. 89. - Publicarea listelor debitorilor care înregistrează obligații contributive restante.

(1) Filialele din cadrul C.A.A. pot publica pe pagina de internet proprie, lista contribuabililor care înregistrează obligații contributive restante, precum și cuantumul acestor obligații.

(2) Înainte de publicare, obligațiile contributive restante se notifică debitorilor.

(3) În termen de 15 zile de la achitarea integrală a obligațiilor contributive datorate, organul competent operează modificările pentru fiecare debitor care și-a achitat aceste obligații.

(4) Prevederile prezentului articol se aplică și pentru obligațiile contributive stabilite prin titluri de creanță împotriva cărora contribuabilul a exercitat căile de atac prevăzute de lege, până la soluționarea căilor de atac, caz în care autoritatea competentă din sistemul C.A.A. face mențiuni cu privire la această situație. Ori de câte ori contribuabilul obține suspendarea executării titlului privind creanțele contributive sunt aplicabile dispozițiile alin. (3).

CAPITOLUL II

Stingerea creanțelor contributive prin plată, compensare și restituire

Art. 90. - Dispoziții privind efectuarea plății.

(1) Plățile către autoritatea competentă din sistemul C.A.A. se efectuează:

a) la casierie, în numerar sau prin carduri bancare;

b) prin intermediul băncilor și al altor instituții autorizate să deruleze operațiuni de plată.

(2) Plata obligațiilor contributive se efectuează de debitor. Plata poate fi efectuată în numele debitorului și de către o altă persoană decât acesta.

(3) În cazul stingerii prin plată a obligațiilor contributive, momentul plății este:

a) în cazul plăților în numerar, data înscrisă în documentul de plată eliberat de autoritatea competentă din sistemul C.A.A. care a încasat plata;

b) în cazul plăților efectuate prin intermediul cardurilor bancare, data la care a fost efectuată tranzacția, astfel cum este confirmată prin procedura de autorizare a acesteia;

c) în cazul plăților efectuate prin mandat poștal, data poștei, înscrisă pe mandatul poștal;

d) în cazul plăților efectuate prin decontare bancară, data la care băncile debitează contul persoanei care efectuează plata pe baza instrumentelor de decontare specifice, astfel cum această informație este transmisă prin mesajul electronic de plată de către instituția bancară inițiatoare, potrivit reglementărilor specifice în vigoare.

Art. 91. - Ordinea stingerii obligațiilor contributive.

(1) Ordinea stingerii datoriilor unui contribuabil este cea la care se referă art.26 alin.(2) din Legea nr. 72/2016.

(2) Pentru beneficiarii unei eșalonări la plată, ordinea de stingere este următoarea:

a) ratele de eșalonare și/sau, după caz, obligațiile contributive de a căror plată depinde menținerea valabilității eșalonării la plată;

- b) contribuțiile și accesoriile cele mai vechi, care nu sunt cuprinse în eşalonarea plății obligațiilor restante;
- c) contribuția și accesoriile pentru luna curentă.

Art. 92. - Reguli speciale privind stingerea creanțelor contributive prin plată sau compensare.

(1) Plățile efectuate de către debitori nu se distribuie și nu sting obligațiile contributive înscrise în titluri executorii pentru care executarea silită este suspendată în condițiile legii, cu excepția situației în care contribuabilul optează pentru stingerea acestora.

(2) Prevederile alin. (1) sunt aplicabile și în cazul stingerii obligațiilor contributive prin compensare.

Art. 93. - Compensarea.

(1) Prin compensare se sting creanțele autorităților competente din sistemul C.A.A. cu creanțele contribuabilului, reprezentând sume de restituit, dacă se constată că ambele părți dețin reciproc atât calitatea de creditor, cât și pe cea de debitor, cu condiția ca respectivele creanțe să fie administrate de aceeași autoritate.

(2) Dacă legea nu prevede altfel, compensarea operează de drept la data la care creanțele există deodată, fiind deopotrivă certe, lichide și exigibile.

(3) Autoritatea competentă din sistemul C.A.A. comunică contribuabilului decizia cu privire la efectuarea compensării, în termen de 7 zile de la data efectuării operațiunii.

Art. 94. - Restituiri de sume.

(1) Se restituie, la cerere, contribuabilului orice sumă plătită sau încasată fără a fi datorată.

(2) În situația în care s-a făcut o plată fără a fi datorată, cel pentru care s-a făcut astfel plata are dreptul la restituirea sumei respective.

(3) Prin excepție de la alin. (1), diferențele mai mici de 10 lei se restituie în numerar numai la solicitarea contribuabilului.

(4) În cazul în care contribuabilul înregistrează obligații restante, restituirea se efectuează numai după efectuarea compensării potrivit prezentului Regulament.

(5) În cazul în care suma de restituit este mai mică decât obligațiile restante ale contribuabilului, se efectuează compensarea până la concurența sumei de restituit.

(6) În cazul în care suma de restituit este mai mare decât suma reprezentând obligații restante ale contribuabilului, compensarea se efectuează până la concurența obligațiilor restante, diferența rezultată restituindu-se contribuabilului.

(7) În cazul în care după decesul contribuabilului se stabilesc sume de restituit, aceste sume se restituie moștenitorilor sau celor care au dobândit un drept de restituire în condițiile legii.

(8) Prevederile art.26 alin.(4), art.83 alin.(2) din Legea nr.72/2016 se vor aplica în mod corespunzător.

CAPITOLUL III

Majorări pentru plata cu întârziere a contribuțiilor lunare obligatorii

Art.95. - Dispoziții generale.

(1) Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor contributive principale, se datorează după acest termen majorări de întârziere.

(2) Regimul majorărilor de întârziere pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor contributive principale este prevăzut de art. 25 din Legea nr. 72/2016.

(3) Conform art.235 alin.(5) din Statutul profesiei de avocat, cuantumul majorărilor de întârziere este de 0,15% pentru fiecare zi de întârziere.

(4) Majorările de întârziere se stabilesc în mod automat de către programele informatice ale sistemului C.A.A.

Art.96. - Majorările de întârziere în cazul plăților efectuate prin decontare bancară.

(1) Nedecontarea de către instituțiile de credit a sumelor convenite autorităților competente din sistemul C.A.A. în termen de 3 zile lucrătoare de la data debitării contului contribuabilului nu îl exonerează pe contribuabil de obligația de plată a sumelor respective și atrage pentru acesta majorări de întârziere după termenul de 3 zile.

(2) Pentru recuperarea sumelor datorate autorităților competente din sistemul C.A.A. și nedecontate de instituțiile de credit, precum și a majorărilor de întârziere prevăzute la alin. (1), contribuabilul se poate îndrepta împotriva instituției de credit respective.

Art. 97. - Majorările de întârziere în cazul compensării.

În cazul creanțelor contributive stinse prin compensare, majorările de întârziere după caz, se calculează până la data prevăzută la art. 93alin. (2) din prezentul Regulament.

CAPITOLUL IV

Înlesniri la plată

SECȚIUNEA 1

Instituirea posibilității acordării înlesnirilor la plată

Art. 98. - Instituirea posibilității acordării eșalonărilor la plată de către autoritățile competente din sistemul C.A.A.

(1) Autoritățile competente din sistemul C.A.A. pot acorda eșalonări la plată în conformitate cu hotărârea Consiliului C.A.A. care se adoptă în acest sens.

(2) Prin aprobarea cererii de eșalonare, nu se modifică scadența datoriei principale, stabilită în condițiile art.84 din prezentul Regulament. Aprobarea cererii de eșalonare are ca efect stabilirea unui program de plăți a unor datorii care sunt certe, lichide și exigibile. Efectul principal al acordării eșalonării este prevăzut la art. 111 din prezentul Regulament.

(3) Eșalonările de plată se acordă pe bază de solicitare individuală scrisă a contribuabilului debitor.

(4) Eșalonarea la plată se acordă pentru toate obligațiile contributive înscrise în certificatul de atestare a obligațiilor contributive sau numai pentru o parte dintre acestea, dacă sunt îndeplinite condițiile generale prevăzute de prezentul capitol și condițiile speciale impuse prin hotărârea Consiliului de administrație a C.A.A.

(5) Eșalonarea la plată nu se acordă pentru obligațiile contributive în sumă totală mai mică de 1.000 lei.

(6) Perioada de eșalonare la plată se stabilește de autoritatea competentă din sistemul C.A.A. în funcție de cuantumul obligațiilor contributive și de capacitatea financiară de plată a debitorului. Perioada de eșalonare la plată acordată nu poate fi mai mare decât perioada de eșalonare la plată solicitată.

SECȚIUNEA a 2-a

Procedura de acordare a eșalonării la plată de către autoritatea competentă din sistemul C.A.A.

Art. 99. – Condiții generale de acordare a eșalonării la plată.

(1) Pentru acordarea unei eșalonări la plată de către autoritatea competentă din sistemul C.A.A., debitorul trebuie:

a) să se afle în dificultate generată de lipsa temporară de disponibilități bănești;

b) să aibă capacitate financiară de plată pe perioada de eșalonare la plată.

Aceste situații se apreciază de autoritatea competentă din sistemul C.A.A.

(2) Pe lângă condițiile prevăzute la alin. (1), debitorul trebuie să aibă depuse toate declarațiile lunare contributive. Această condiție trebuie îndeplinită la data eliberării certificatului de atestare a obligațiilor contributive.

(3) Condiția prevăzută la alin. (2) se consideră îndeplinită și în cazul în care, pentru perioadele în care nu s-au depus declarații lunare contributive, obligațiile contributive au fost stabilite, prin decizie, de către autoritatea competentă din sistemul C.A.A.

Art. 100. - Cererea de acordare a eșalonării la plată.

(1) Cererea de acordare a eșalonării la plată, denumită în continuare cerere, se depune la registratura autorității competente din sistemul C.A.A. sau se transmite prin poștă cu confirmare de primire.

(2) Cererea se soluționează de autoritatea competentă din sistemul C.A.A., în termen de 30 de zile de la data înregistrării cererii, dacă aceasta este însoțită de toate documentele necesare. Cererile neconforme sau neînsoțite de documentele necesare, nu vor fi înregistrate.

(3) Conținutul cererii, precum și documentele justificative care se anexează acestuia se aprobă prin hotărâre a Consiliului C.A.A.

Art. 101. - Retragera cererii de acordare a eșalonării la plată.

(1) Cererea poate fi retrasă de debitor până la emiterea deciziei de eșalonare la plată sau a deciziei de respingere. Autoritatea competentă din sistemul C.A.A. comunică debitorului decizia prin care se ia act de retragerea cererii.

(2) Prin retragerea cererii, debitorul nu pierde dreptul de a depune o nouă cerere.

Art. 102. - Prevederi speciale privind stingerea obligațiilor contributive.

În cazul în care în perioada dintre data eliberării certificatului de atestare a obligațiilor contributive și data comunicării deciziei de eşalonare la plată, debitorul efectuează plăți ce fac obiectul eşalonării la plată, se sting mai întâi obligațiile exigibile în această perioadă și apoi obligațiile cuprinse în certificatul de atestare a obligațiilor contributive, în condițiile art. 113alin. (1) sau (2), după caz.

Art. 103. - Eliberarea certificatului de atestare a obligațiilor contributive.

(1) După primirea cererii, autoritatea competentă din sistemul C.A.A. eliberează, din oficiu, certificatul de atestare a obligațiilor contributive, pe care îl comunică debitorului.

(2) Certificatul de atestare a obligațiilor contributive se eliberează în termen de cel mult 5 zile lucrătoare de la înregistrarea cererii.

(3) Prin excepție de la prevederile art. 87, certificatul de atestare a obligațiilor contributive cuprinde obligațiile contributive restante existente în sold la data eliberării acestuia.

(4) Atunci când există diferențe între sumele solicitate de către debitor în cerere și cele înscrise în certificatul de atestare a obligațiilor contributive, se procedează la punerea de acord a acestora.

(5) Certificatul de atestare a obligațiilor contributive are valabilitate de 90 de zile de la data eliberării.

Art. 104. - Modul de soluționare a cererii.

(1) Cererea debitorului se soluționează de autoritatea competentă din sistemul C.A.A. prin decizie de eşalonare la plată ori decizie de respingere, după caz.

(2) Decizia de eşalonare cuprinde decizia propriu-zisă și anexa cu graficul de eşalonare. Graficul de eşalonare conține cuantumul și termenele de plată a ratelor. Ratele sunt exigibile la termenele de plată prevăzute de grafice.

(3) Cererea se soluționează prin decizie de respingere în oricare dintre următoarele situații:

- a) în cazul cererilor depuse pentru obligațiile prevăzute la art. 98alin. (5);
- b) nu sunt îndeplinite condițiile de acordare prevăzute la art. 99alin. (1)și (2);
- c) debitorul nu depune documentele justificative necesare soluționării cererii;
- d) cererea și documentele aferente nu prezintă nicio modificare față de condițiile de acordare a eşalonării la plată dintr-o cerere anterioară care a fost respinsă;

e) în cazul stingerii în totalitate, până la data emiterii deciziei de eşalonare la plată, a obligațiilor fiscale care au făcut obiectul cererii de eşalonare la plată.

(4) Decizia de eşalonare sau după caz decizia de respingere se comunică solicitantului.

Art. 105. - Condiții de menținere a valabilității eşalonării la plată.

(1) Eşalonarea la plată acordată pentru obligațiile contributive își menține valabilitatea în următoarele condiții:

- a) să se declare și să se achite, potrivit legii, obligațiile contributive administrate de autoritatea competentă din sistemul C.A.A. cu termene de plată începând cu data comunicării deciziei de eşalonare la plată. Eşalonarea la plată își menține valabilitatea și dacă aceste obligații sunt declarate și/sau achitate până la data de 25 a lunii următoare scadenței;

b) să se achite, potrivit legii, obligațiile contributive stabilite de autoritatea competentă din sistemul C.A.A. prin decizie, cu termene de plată începând cu data comunicării deciziei de eşalonare la plată;

c) să se achite diferențele de obligații contributive rezultate din declarații rectificative în termen de cel mult 30 de zile de la data depunerii acesteia;

d) să se respecte cuantumul și termenele de plată din graficul de eşalonare. Eşalonarea la plată își menține valabilitatea și dacă rata de eşalonare este achitată până la următorul termen de plată din graficul de eşalonare.

(2) În situația în care sumele eşalonate la plată au fost stinse în totalitate și au fost respectate condițiile prevăzute la alin. (1), autoritatea competentă din sistemul C.A.A. comunică debitorului decizia de finalizare a eşalonării la plată.

Art. 106. - Modificarea deciziei de eşalonare la plată în perioada de valabilitate a eşalonării.

(1) Pe perioada de valabilitate a eşalonării, decizia de eşalonare la plată poate fi modificată la cererea debitorului prin includerea în eşalonare a următoarelor obligații contributive cuprinse în certificatul de atestare a obligațiilor contributive emis de autoritatea competentă din sistemul C.A.A.:

a) obligațiile contributive principale stabilite de organul de inspecție contributivă prin decizie de impunere, precum și obligațiile contributive accesorii aferente acestora, cu termene de plată după data comunicării deciziei de eşalonare la plată;

b) obligațiile contributive administrate de autoritatea competentă din sistemul C.A.A. cu termene de plată începând cu data comunicării deciziei de eşalonare la plată;

c) diferențele de obligații contributive rezultate din declarații rectificative.

(2) Contribuabilul poate depune cel mult două cereri de modificare a deciziei de eşalonare la plată într-un an de eşalonare sau, după caz, fracție de an de eşalonare, calculat începând cu data comunicării deciziei de eşalonare.

(3) Cererea se depune până la împlinirea termenului prevăzut la art. 105 alin. (1) lit. a), b), c), după caz, și se soluționează de autoritatea competentă din sistemul C.A.A. prin decizie de modificare a deciziei de eşalonare la plată sau decizie de respingere, după caz.

(4) Pentru obligațiile contributive prevăzute la alin. (1), includerea în eşalonare se efectuează cu menținerea perioadei de eşalonare deja aprobate.

(5) În situația în care cererea de modificare a deciziei de eşalonare la plată se respinge, debitorul are obligația să plătească sumele prevăzute la alin. (1) până la data de 25 a lunii următoare celei în care au fost constatate obligațiile contributive de plată.

(6) În situația în care pe perioada de valabilitate a înlesnirii debitorul obține o suspendare a executării actului de tip decizie referitor la contribuții în care sunt individualizate creanțe contributive ce fac obiectul eşalonării la plată, decizia de eşalonare la plată se modifică, la cererea debitorului.

Art. 107. - Renunțarea la eşalonarea la plată.

(1) Debitorul poate renunța la eşalonarea la plată pe perioada de valabilitate a acesteia, prin depunerea unei cereri de renunțare la eşalonare.

(2) În cazul renunțării la eşalonare, debitorul trebuie să achite obligațiile contributive rămase din eşalonare până la data la care intervine pierderea valabilității eşalonării la plată. Prevederile art. 105alin. (2) sunt aplicabile în mod corespunzător.

(3) În cazul nerespectării obligației prevăzute la alin. (2), sunt aplicabile prevederile referitoare la pierderea valabilității eșalonării la plată.

Art. 108. - Majorările de întârziere.

(1) Pe perioada pentru care au fost acordate eșalonări la plată, pentru obligațiile contributive principale eșalonate la plată, continuă să curgă majorările de întârziere conform art.95, până la data plății efective a datoriilor principale.

(2) Majorările de întârziere se datorează și se calculează pentru fiecare rată din graficul de eșalonare la plată a obligațiilor contributive principale începând cu data emiterii deciziei de eșalonare la plată și până la termenul de plată din grafic sau până la data achitării ratei, după caz.

Art. 109. - Pierderea valabilității eșalonării la plată și consecințele pierderii acesteia.

(1) Eșalonarea la plată își pierde valabilitatea la data la care nu sunt respectate dispozițiile art. 105alin. (1). Autoritatea competentă din sistemul C.A.A. emite o decizie de constatare a pierderii valabilității eșalonării la plată, care se comunică debitorului.

(2) Pierderea valabilității eșalonării la plată atrage începerea sau continuarea, după caz, a executării silite pentru întreaga sumă nestinsă.

Art. 110. - Majorările de întârziere în cazul pierderii valabilității eșalonării la plată.

În cazul pierderii valabilității eșalonării la plată acordate de autoritatea competentă din sistemul C.A.A., pentru obligațiile contributive principale rămase de plată din eșalonarea la plată acordată, se datorează atât majorările de întârziere existente la data acordării eșalonării cât și cele acumulate de la data emiterii deciziei de eșalonare la plată.

Art. 111. - Suspendarea executării silite.

Pentru sumele care fac obiectul eșalonării la plată a obligațiilor contributive nu începe sau se suspendă, după caz, procedura de executare silită, de la data comunicării deciziei de eșalonare la plată.

Art. 112. - Calcularea termenelor.

(1) Termenele stabilite în prezentul capitol, cu excepția celui prevăzut la art. 103alin. (2), se calculează pe zile calendaristice începând cu ziua imediat următoare acestor termene și expiră la ora 24,00 a ultimei zile a termenelor.

(2) În situația în care termenele prevăzute la alin. (1) sfârșesc într-o zi de sărbătoare legală sau când serviciul este suspendat, acestea se prelungesc până la sfârșitul primei zile de lucru următoare.

Art. 113. - Alte dispoziții aplicabile.

(1) În cazul în care în perioada cuprinsă între data eliberării certificatului de atestare a creanțelor contributive și data comunicării deciziei de eșalonare la plată s-au stins în parte obligațiile contributive prin orice modalitate prevăzută de lege și care sunt cuprinse în suma care face obiectul eșalonării la plată, debitorul achită ratele eșalonate până la concurența sumei rămase de plată.

(2) Prin excepție de la prevederile alin. (1), în situația în care, până la emiterea deciziei de eșalonare la plată, se constată că s-au stins mai mult de 50% din obligațiile contributive care fac obiectul eșalonării la plată, la cererea debitorului, autoritatea competentă din sistemul C.A.A. eliberează un nou certificat de atestare a creanțelor contributive, caz în care prevederile prezentului capitol se aplică în mod corespunzător.

(3) Debitorul poate plăti anticipat, parțial sau total, sumele cuprinse în graficul de eșalonare la plată. În acest caz, debitorul notifică autoritatea competentă din sistemul C.A.A., prin cerere, intenția de a stinge anticipat aceste sume. În cazul achitării anticipate parțiale, autoritatea competentă din sistemul C.A.A. înștiințează debitorul, până la următorul termen de plată din graficul de eșalonare, cu privire la stingerea sumelor datorate în contul următoarelor rate de eșalonare aprobate până la concurența cu suma achitată.

(4) În situația în care se sting anticipat mai mult de 3 rate din graficul de eșalonare la plată, autoritatea competentă din sistemul C.A.A., din oficiu, reface graficul de eșalonare, până la următorul termen de plată a ratelor, cu respectarea perioadei de eșalonare aprobate. În acest caz, ratele ce fac obiectul stingerii anticipate sunt exigibile la data plății sau la data emiterii deciziei de rambursare, după caz. Noul grafic de eșalonare se comunică debitorului prin decizia autorității competente din sistemul C.A.A.

Art.114. - Decizia de finalizare a eșalonării la plată.

În situația în care sumele eșalonate la plată au fost stinse în totalitate, autoritatea competentă din sistemul C.A.A. comunică debitorului decizia de finalizare a eșalonării la plată.

CAPITOLUL V

Prescripția dreptului de a cere executarea silită și a dreptului de a cere restituirea

Art. 115. - Începerea termenului de prescripție.

Obiectul, termenul și momentul de la care începe să curgă termenul de prescripție a dreptului de a cere executarea silită a creanțelor contributive sunt prevăzute de art. 26 alin. (6) din Legea nr. 72/2016 și art. 22 alin.(1) lit. b), alin. (7)-(9) din Statutul C.A.A.

Art. 116. - Suspendarea termenului de prescripție.

Termenul de prescripție a dreptului de a cere executarea silită și a dreptului de a cere restituirea se suspendă:

a) în cazurile și în condițiile stabilite de lege pentru suspendarea termenului de prescripție a dreptului la acțiune;

b) în cazurile și în condițiile în care suspendarea executării este prevăzută de lege ori a fost dispusă de instanța judecătorească sau de alt organ competent, potrivit legii;

c) pe perioada valabilității înlesnirii acordate potrivit legii;

d) cât timp debitorul își sustrage veniturile și bunurile de la executarea silită;

e) în alte cazuri prevăzute de lege.

Art. 117. - Întreruperea termenului de prescripție.

Termenul de prescripție a dreptului de a cere executarea silită și a dreptului de a cere restituirea se întrerupe:

- a) în cazurile și în condițiile stabilite de lege pentru întreruperea termenului de prescripție a dreptului la acțiune;
- b) pe data îndeplinirii de către debitor, înainte de începerea executării silită sau în cursul acesteia, a unui act voluntar de plată a obligației prevăzute în titlul executoriu ori a recunoașterii în orice alt mod a datoriei;
- c) pe data îndeplinirii, în cursul executării silită, a unui act de executare silită;
- d) la data comunicării procesului-verbal de insolabilitate fără bunuri și venituri urmăribile;
- e) în alte cazuri prevăzute de lege.

Art. 118. - Efecte ale împlinirii termenului de prescripție.

(1) Dacă organul de executare silită constată împlinirea termenului de prescripție a dreptului de a cere executarea silită a creanțelor contributive, acesta va proceda la încetarea măsurilor de realizare și la scăderea acestora din evidența creanțelor contributive.

(2) Sumele achitate de debitor în contul unor creanțe contributive, după împlinirea termenului de prescripție, nu se restituie.

Art. 119. - Prescripția dreptului de a cere restituirea.

Dreptul contribuabilului de a cere restituirea creanțelor contributive se prescrie în termen de 5 ani de la data de 1 ianuarie a anului următor celui în care a luat naștere dreptul la restituire.